

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

51.-52. ČÍSLO / XXVI. ROČNÍK

28 Kč • 1,52 €

23. PROSINCE, 30. PROSINCE 2018

Z obsahu:

**O Otčenáši -
Nauč nás modlit se
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 5. prosince 2018
- strana 2 -**

**Blah. Sára Salkaháziová
Libor Rösner
- strana 6 -**

**Divy svatého Šarbela
Machlúfa (2)
- strana 7 -**

**Zašová - hledat cestu
s Pannou Marií
- strana 10 -**

**Vizionář: Tajemství zjevení
v Tre Fontane (37)
- strana 13 -**

**O Ježíši Kristu, králi
Herodesovi, hvězdě
a mudrcích dříve a dnes
Vladimír Bláha
- strana 14 -**

**Štědrodní vyznání víry
Miriam Liptovská
- strana 16 -**

**Kterého jsi, Panno,
v Betlémě porodila
P. Gaspar Loarte TJ
- strana 17 -**

**Kniže pokoje (Iz 9,5)
Jacques Magnan
- strana 18 -**

**Vánoce v internaci
Z knihy s. Jany Lapšanské
- strana 20 -**

**Pojďte, klanějte se jemu!
- strana 24 -**

Betlém v kostele v Zašové

O Otčenáši – Nauč nás modlit se (Lk 11,1)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 5. prosince 2018 v aule Pavla VI. v Římě

Drazi bratři a sestry, dobrý den! Dnes zahájíme cyklus katechezí o Otčenáši. Evangelia popisují ve velice živých obrysech Ježíše jakožto muže modlitby: Ježíš se modlí. Ačkoli bylo jeho poslání bezodkladné a mnoho lidí se na něho s naléháním obracelo, Ježíš vnímal potřebu stahovat se do ústraní samoty a modlit se. Markovo evangelium podává tuto podrobnost hned od prvního popisu Ježíšovy veřejné činnosti (srov. Mk 1,35). V Kafarnaum se úvodní den skončil pro Ježíše triumfálně. Když zapadlo slunce, přinášeli mno-

hé nemocné ke dveřím domu, kde přebýval. Mesiáš kázal a uzdravoval. Plnila se starodávná proroctví a očekávání mnohých trpících: Ježíš je Bůh blízký, Bůh, jenž osvobozuje. Onen zástup byl však ještě nevelký v porovnání s těmi, které se shromáždí kolem nazaretského proroka. Nežrídka jsou nedozírné, a Ježíš je středem všech, je očekáván národy a plní nádeje Izraele.

Přece se však vymaňuje, nestává se rukojmím tužeb těch, kteří si jej zvolili za vůdce. To je nebezpečí vůdců, totiž přílišné přilnutí k lidu a nezaujetí odstu-

pu. Ježíš to zaznamenává a nestává se rukojmím lidí. Již oné první noci v Kafarnaum dokazuje, že je Mesiášem skutku originálním. Ještě za tmy, brzy ráno se učedníci vydali za ním, ale nenalezli ho. Když ho Petr na jednom opuštěném místě nakonec našel, řekl mu: „Všichni tě hledají.“ (Mk 1,37) Toto zvolání vypadá jako výsledek úspěšného plebiscitu a důkaz zdaru jeho poslání.

Ježíš jim však odpovídá, že je třeba odejít jinam; není to lid, který hledá jeho, nýbrž on hledá druhé. Proto nezapouští

Pokračování na str. 4

Skloňme se v pokoře a víře před tím, který přináší uzdravení, spásu a opravdovou radost. Slovy Jacquese Magnana (str. 18–19) se můžeme nechat uvést do atmosféry následujících dní, jež s sebou nesou oslavu příchodu Spasitele Ježíše na tento svět jako Boha a člověka zároveň. Jaká to pokora, s níž se ve své podstatě Svätý, Dokonalý, Stvořitel a Pán všeho tvorstva sklonil k lidskému neštěstí a přijal na sebe podobu a na jistý čas i život člověka! A to jen z jediného důvodu: aby na sebe vzal veškeré hříchy lidí a osvobodil je z otroctví hříchu a z okovů smrti! Pokud tato skutečnost nezazní v těchto dnech v našich srdcích, zřejmě jsme správně nepochopili, proč oslavovat narození betlémského Dítěte. Snad je to další duchovní krůček, který musíme udělat, když už jsme se oprostili od nesmyslného předvánočního shonu a stresu a ve vnitřní tichosti adventu připravili svá srdce na Ježíšův příchod na svět. (Nebo se nám to moc nepodařilo? Bůh je však také milosrdně shovívavý a přihledne i k našemu pokornému přiznání si, že selháváme...)

Vánoce nás nutí přemýšlet o mnoha věcech. O naší rodině a našich blízkých, o lidech opuštěných a trpících, o uprchlících, o válkách, o smyslu života, o věcech duchovních, o pokorném a milujícím Bohu... A dost možná si rovněž uvědomíme, kolik je na světě lidí, jejichž Vánoce

Editorial

opravdu nejsou veselé. Ano, i na to je třeba pomyslet. To všechno dohromady pak teprve vytvoří pravdivou mozaiku, jaký je náš svět, v němž žijeme, a co všechno by bylo potřeba řešit, aby vypadal jinak, aby se podobal světu, jak jej stvořil Bůh a jak chtěl, aby svět byl člověkem spravován. A tu zjistíme, že nám na to naše vlastní síly nestačí. Řešení? Pokora, víra v Trojjediného Boha bez výhrad, modlitba, intenzivní duchovní život v duchu katolické tradice, posty (ano, ani na ně nesmíme zapomínat, neboť právě ony jsou důležitým duchovním prostředkem k očistění světa od hříchu). V tom všem potom může působit uzdravující síla Boží milosti. A s tím pak přichází i spása – naše vlastní a mnoha dalších duší. A pochopitelně také opravdová radost. Všechno jen proto, že Bůh je Láska a už po prvním hříšném pádu slíbil Vykupitele člověka.

Jsou lidé, kteří tomu věří, jako my, ale jsou také lidé, kteří v Ježíše nevěří, a mnozí ani uvěřit nechtějí. Není málo ani těch, kdo sice v Ježíše věří, ale jejich momentální životní situace v menší či větší míře blokuje jejich vztah k němu, potřebují naše modlitby. A tak bychom v jednotlivých postojích člověka mohli pokračovat... Proč však o tom mluvíme teď o Vánocích?

Abychom více otevřeli oči, či spíše svá srdce a přijali do nich také Boha ubohého, bezbranného jako dítě, potřebného lidské pomoci, nechtěného... Potkáme ho takového právě v lidech, kteří žijí kolem nás. Je-li tento rok věnován misiím, pak naší nejlepší misii má být náš život sám a srdce otevřené k tomu, aby Bůh nejen mohl vcházet, ale i vycházet vstříc druhým. O Vánocích jsme pro pochopení a přijetí těchto skutečností poněkud více naladěni – a jedinečným misijním počinem pak bude, když se nám podaří přenést vánoční rozpoložení v našich srdcích i do dalších dnů roku příštího.

Milí čtenáři Světla, drazí spolubojovníci na díle spásy! Jménem celé redakce Světla a Matice cyrilometodějské Vám děkuji za přízeň, kterou jste nám hojně prokazovali i v roce 2018, a to jak duchovní (modlitby, oběti), tak i hmotnou – všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplatí! Kéž s pomocí Trojjediného Boha a Matky Boží, Panny Marie, jdeme bezpečně cestou spásy a kéž se nám podaří na tuto cestu přibrat skrze svůj život, skutky i slova co nejvíce duší dalších lidí! A pak přijde i pravá radost, jež začíná v Betlémě a je věčně zpečetěna v nebeském Božím království – ano, ona zde nekončí, nýbrž trvá věčně. Kéž Boží Dítě Ježíš nás naučí, jak nově žít svůj život ve spojení s ním!

Milostiplný čas vánoční!

Daniel Dehner

Ještě dříve, než budeš slavit narození Božího Syna, můžeš spolu s Marií nahlédnout, jak Duch Svátý řídí kroky lidí, aby je přivedl na místo, kde pro ně připravuje své zázračné dary. Přijímáš-li toto pozvání, ponoř se s jeho pomocí do posvátných čtení a přenes se v duchu do městečka Nazareta.

V těch dnech se Maria vydává na dalekou cestu za svou příbuznou. Které jsou to dny? Dny, které následují krátce po onom okamžiku, kdy pokorným souhlasem otevřela své panenské lůno Ježíšově zázračné přítomnosti.

Maria se stává živým stánkem živého Boha, vzácnějším než všechny zlaté nádoby, které ho kdy budou přechovávat. Čistá a pokorná *služebnice Páně* cítí naléhavou potřebu posloužit svému Hostu, aby ho donesla tam, kde na něho toužebně čekají. Je to láskyplná mateřská služba, které už zůstane věrná až do konce časů. I ty patříš k těm, které tak navštěvuje, a přináší ti s láskou svého Syna.

Doprovod' Marii na její dlouhé pouti. Cíl je daleko, cesta k místu *vysoce v horách* je také náročná. Ale když se jedná o to, posloužit Bohu a bližním, mladičká poutnice nedbá námahy a neúnavně *spěchá* k Alžbětě.

Kráčí lehce jako laň, neboť její srdce překypuje radostí. *Jak líbezná je, když po horách jdou nohy, jež nesou dobré poselství a ohlašují spásu.*⁽¹⁾ Každý její krok je novým veršem nekončící písně chvály velkému Bohu: *Dobré je chválit Pána, tvé jméno oslavovat zpěvem, Svrchovaný. Působíš mi radost svými činy, veselím se z díla tvých rukou.*⁽²⁾ Čím zřetelněji cítí, jak je *nepatrná*⁽³⁾, tím větším úžasem ji naplňuje skutečná přítomnost toho, *který je mocný*, tím větší je její radost z *velkých věcí*, které jí učinil. Opravdová radost je sestrou pokory a úžasu; do srdce, ve kterém se rozhostila pýcha, taková radost nikdy nezavítá.

Mariina radost je však něco mnohem více než jen štěstí jedné prosté nazaretské dívky. V jejím velkodušném srdci již *jásají všechna pokolení*, která díky plodu jejího života Bůh *nasytí dobrými věcmi*. Zpívej se svatou Pannou její vděčnou

chválu Pánu a v upřímné radosti zapomeň na únavu z cesty, protože jako ona poznáš, že *radost z Hospodina je tvoje síla*⁽⁴⁾.

Maria přináší Ježíše tam, kam ji vede Duch, a všude, kam přichází, sama moc Nejvyššího jí už připravuje místo. Vstup spolu s ní v tiché účtě do Zachariášova domu. Slovy, která zazní z Alžbětinih úst, ti Duch Svátý znovu výmluvně připomene, koho to doprovází. Poslouchej dobře

a uč se od Alžběty, jak máš její prorocký pozdrav přednášet své nejvznešenější Paní.

Požehnaná mezi ženami a požehnaný plod života tvého!

To nejsou pouhá slova ani lichoceň, to je zpráva o zázraku a vyznání víry v tajemství, které převyšuje všechno pomýšlení. Kdykoliv ta slova vyslovuješ, říkej je s oním Alžbětinih vyznáním, plným pokorného a vděčného úžasu. *Jak jsem si zasloužila, že Matka mého Pána přišla ke mně?* To je úžas, který tě zaplaví jen pod vlivem Ducha Svatého a který odpovídá úžasu, s jakým i Maria *velebí Hospodina*. Nemůžeš se jí lépe zavděčit, než když sdílíš její vědomí, že Bůh na nás shlíží, ačkoliv jsme si to nezasloužili, neboť jsme jen *nepatrní služebníci*. To je důvod, proč Maria tento pozdrav tak miluje, proč ho touží slyšet z tvých úst třeba padesátkrát, i sto padesátkrát: protože těmito slovy nejen chválíš Boží Matku, ale v ní a spolu s ní velebíš Nejvyššího za *veliké věci, které nám činí jeho milosrdenství*.

Ale je tu ještě další důležité Alžbětino svědectví. Při této návštěvě se neseťkávají pouze dvě svaté příbuzné. Těto slavnosti se účastní také požehnané plody jejich života. Již při prvním Mariině slovu Alžbětino dítě *radostně zaplesá* v jejím lůně. Ježíš, který chová takovou lásku k maličkým, bude je brát do náruče a žehnat jim,⁽⁵⁾ setkává se dnes obdivuhodně s dítětem, *které půjde před jeho tvář připravit mu cestu* a které svou radost z oblažujícího setkání projevuje v matčině lůně tak zjevně a živě.

Skloň se pokorně před tajemstvím a darem života i před Tvůrcem, který chová lidskou osobu v mateřském lůně v takové účtě, že za ní posílá svého Syna v lůně svaté Panny, aby ji svou přítomností

Velká setkání

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána?

Liturgická čtení

1. čtení - Mich 5,1-4a

Toto praví Hospodin: „A ty, Betléme efratský, maličký jsi mezi judskými rody, z tebe mi vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli, jeho původ je od pradávna, od věčnosti. Proto je Hospodin opustí až do doby, kdy rodička porodí; potom se zbytek jeho bratrů vrátí k synům Izraele. Bude stát a pást v Hospodinově síle, ve velebnosti jména Hospodina, svého Boha, oni pak budou požívat míru, neboť jeho moc se rozšíří až do končin země. On sám pak bude pokojem.“

2. čtení - Žid 10,5-10

Když Kristus přicházel na svět, řekl: „Dary ani oběti jsi nechtěl, ale připravils mi tělo. V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: ‚Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.‘“

Po prvních slovech „dary ani oběti, celopaly ani oběti za hřích jsi nechtěl a neměls v nich zálibu“ – a přece to všechno se obětuje podle Zákona – hned dodává: „Tady jsem, abych plnil tvou vůli.“ To první ruší, aby ustanovil to druhé. A touto „vůlí“ jsme posvěceni obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.

Evangelium - Lk 1,39-45

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu.

Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem Svatým a zvolala mocným hlasem:

Dokončení na str. 4

posvětil. Pros spolu s nejsvětější Matkou za všechny lidské plody, kterým nemá být dopřáno, aby se radovaly, protože nenašly lásku a přízeň a hrozí jim nemilosrdná smrt. *Bože zástupů, shlédni na révu, kterou tvá pravice zasadila, ochraň výhonek, který sis vypěstoval, zachovej ho naživu, a budeme velebit tvé jméno.*⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Iz 52,7; ⁽²⁾ Ž 92,2,5; ⁽³⁾ srov. Lk 1,48;

⁽⁴⁾ Neh 8,10; ⁽⁵⁾ srov. Mk 10,16;

⁽⁶⁾ srov. Ž 80,15-19

O Otčenáši - Nauč nás modlit se - dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

kořeny, ale zůstává stále poutníkem na cestách Galileje (Mk 1,38-39). A putuje také k Otci, v modlitbě, cestou modlitby. Ježíš se modlí.

Všechno se stane během noci strávené v modlitbě.

Z některých míst v Písmu se zdá, že Ježíšova modlitba a jeho důvěrnost s Otcem ovládá všechno. Nejzazší úsek Ježíšova putování (absolutně nejobtížnější z těch dosavadních) dochází svého smyslu v ustavičném Ježíšově naslouchání Otci. V modlitbě jistě nesnadné, ba opravdové „agonii“ ve smyslu atletického zápolení, přece však v modlitbě, která je schopna nést kříž.

Toto je podstatný bod: *Ježíš se modlil*. Ježíš se modlil intenzivně na veřejnosti, v rámci liturgie sdílené se svým lidem,

ale vyhledával rovněž usebranost stranou světského ruchu, na místech, jež mu umožňovala pohroužit se do tajemství své duše. Je prorokem, který zná kameny v poušti a stoupá na vrcholky hor. Poslední Ježíšova slova před vydechnutím na kříži jsou slova žalmu, tedy modlitby, židovské modlitby. Modlil se, jak ho naučila maminka.

Ježíš se modlil jako každý člověk na světě. Jeho způsob modlitby však obsahoval také mysterium, něco, co určitě neuniklo očím jeho učedníků, když nacházíme v evangeliích jejich tak jednoduchou a bezprostřední prosbu: „Pane, nauč nás modlit se.“ (Lk 11,1) Viděli Ježíše, jak se modlí, a pocítili touhu naučit se modlit: „Pane, nauč nás modlit se.“ A Ježíš neodmítá, nežárli na svoji důvěrnost s Otcem.

Vždyť právě proto přišel, aby nás uvedl do vztahu k Otci. A tak se stává učitelem modlitby svých učedníků, stejně jako jím

chce být určitě také pro nás všechny. Také my bychom měli říkat: „Pane, nauč mě modlit se. Nauč mě.“

Třebaže se modlíme možná již dlouhé roky, musíme se učit neustále! Lidská modlitba, toto dychtění, přirozeně plynoucí z duše, je asi jedním z nejhutnějších mystérií veškerenstva. A ani nevíme, zda modlitby, které vznášíme k Bohu, jsou opravdu takové, jakými on chce být osloven. Bible nám podává také svědectví o nemístných modlitbách, které jsou Bohem nakonec odmítnuty. Stačí připomenout podobenství o farizejovi a celníkovi. Pouze ten druhý, celník, se z chrámu vrátil ospravedlněn, protože farizej byl domýšlivý a líbilo se mu, když byl pozorován lidmi při modlitbě, a předstíral modlitbu. Jeho srdce bylo chladné. A Ježíš o něm říká, že nebyl ospravedlněn, „neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen“ (Lk 18,14). Prvním krokem modlitby je pokoreň. Stanutí před Otcem se slovy: „Pohled, jsem hříšník, jsem slabý a zlý.“ Každý ví, co říci. Vždycky je však třeba začít pokorně, a Pán vyslyší. Pokornou modlitbu Pán vyslyší.

Proto tím nejkrásnějším a nejsprávnějším, co musíme všichni na začátku tohoto cyklu katechezí o Ježíšově modlitbě učinit, je zopakovat prosbu učedníků: „Pane, nauč nás modlit se.“ Učiňme tak v této adventní době a on zajisté nenechá naše volání padnout do prázdna.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan*

Poselství Panny Marie pro Mirjanu Soldo:

„Drahé děti, když ke mně jako k Matce přicházíte s čistým a otevřeným srdcem, vězte, že vás slyším, povzbuzuji, utěšuji a především se za vás přimlouvám u svého Syna. Víím, že chcete mít pevnou víru a projevat ji správným způsobem.

To, co můj Syn od vás žádá, je upřímná, pevná a hluboká víra - potom je každý způsob, kterým ji projevujete, dobrý. Víra je nádherné tajemství, které se chová v srdci. Ona je mezi nebeským Otcem a všemi jeho dětmi, pozná se podle plodů a podle lásky, kterou chová ke všem Božím stvořením.

Apoštolové mojí lásky, děti moje, mějte důvěru v mého Syna. Pomozte, aby všechny moje děti poznaly jeho lásku. Vy jste moje naděje - vy, kteří se snažíte mít upřímně rádi mého Syna. Ve jménu lásky, pro vaši spásu podle vůle nebeského Otce a podle mého Syna, jsem tu mezi vámi. Apoštolové mojí lásky, ať při modlitbě a v oběti jsou vaše srdce ozářena láskou a světlem mého Syna. Ať to světlo a láska ozařuje všechny ty, se kterými se setkáváte, a vrací je mému Synu. Já jsem s vámi.

Zvláštním způsobem jsem při vašich pastýřích. Svoji mateřskou láskou je osvěcují a povzbuzují, aby rukama požehnanými od mého Syna zehnali celý svět. Děkuji vám.“

2. prosince 2018

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

„Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj

pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně! Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“

Pozvi dnes ke společnému setkání s Božím slovem všechny své drahé. Kdy jindy byste se měli sejit v tichém a radostném zamyšlení, ne-li o svátku Svaté rodiny? Je to vzácný svátek i vašeho rodinného společenství. Proste společně Božího Ducha, aby vás opravdu shromáždil v jedno.

Doprovázejte Svatou rodinu při její daleké pouti do jeruzalémského chrámu i při jejím bolestném rozdělení. Nevypráví vám evangelista dojemný příběh také proto, aby vám pomohl ve vašich starostech? I Maria a Josef procházejí všedními trampotami, nemají to lehké ani se svým božským Dítětem, ocitají se ve svízelných situacích a slyší slova, kterým nejsou schopni porozumět. Co jiného je však vede ve všech nejistotách, ne-li bezmezná důvěra v Hospodina? S veškerou věrností a oddaností plní úkol, který přijali od Pána. *Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po jeho cestách.*⁽¹⁾

Není vám někdy těžko právě proto, že ztrácíte ze zřetele vznešenost svého povolání a svou důstojnost? Vezměte se dnes spolu za ruce a povězte jeden druhému tu radostnou skutečnost: *Bůh si nás vyvolil, jsme mu zasvěceni a miluje nás!* Není to samo o sobě největší poklad vašeho společenství? Nikdy nejste ponecháni sami sobě. Jako Bohu zasvěceni jste jeho vlastnictví a on nikdy neopouští to, co je jeho, své vlastnictví, které *miluje*. A jestliže vás miluje, znamená to také, že je živý mezi vámi, je s vámi a ve vás, v každém z vás a skrze vás se vám chce přibližovat a zjevovat. Jak? Tím, že si navzájem *projevujete jeho milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost*. Jestliže se ti zdá, že ten druhý je přímo nesnesitelný, není to proto, že nepocituje a neuvědomuje si Boží přítomnost, že mu ničím nepřipomínáš blízkost nejlaskavějšího Otce? Že u tebe nenachází jeho *milosrdné srdce, dobrotu, mírnost a trpělivost*? Projev pokoru a uznej, že máš podíl na všem, co ti připadá tak nesnesitelné. Jestliže si to však dnes v dobré vůli a pokoře přiznáváte, budete si snáze *navzájem odpouštět, má-li kdo něco proti druhému*. Tím také všem ostatním nejvíce zpřítomníš Pána, který *odpustil tobě*.

Největším pokladem rodiny je *láska*. Bez ní jsou ubozí a chudí i ti nejbohatší. Láska není něco, co vlastnime jako jmění. *Láska je svorník dokonalosti*, láska je způsob bytí, který všechno proměňuje. Její nedostatek ještě více přitěžuje ve všem, co vás tíží. Boha, který je Láska⁽²⁾, marně hledají ti, kteří se nemilují. Bůh svou lásku neskrývá, projevuje ji otevřeně, když z lásky krvácí, nese kříž a prosí za ty, kteří na kříž přibíjejí. Láska je skutečná teprve tehdy, když to bolí, neklade si předem podmínky, neustupuje před nevděčností a nezná výčitky. Když každý začne s láskou jako první, pak ona záhy naplní celý dům jako *svorník dokonalosti*.

Tam, kde sídlí láska, *vládne Kristův pokoj*. Střežit tento pokoj ve svém vlastním srdci a tím v celém domě je *cíl vašeho povolání. Vděčně na to pamatujte, vždyť jste přece jedním tělem*. Kde není Kristův pokoj, tam není Kristův duch. Chceš-li, aby z tebe Kristus vyzářoval, a tvoji drazí kolem tebe mají na to právo, vyčkej vždy se svým rozhodnutím i se svým slovem, dokud si nejsi jist, že v tvém srdci zavládl jeho pokoj.

Zamyslete se pak společně podle slov apoštolova doporučení, zda je u vás opravdu *Kristova nauka v plné síle*. Co představuje vaše prostředí pro semeno Rozséváče? Skálu, úhor bez půdy, bodláčí, nebo zúrodněnou zemi? Připravujte mu ve vlastním zájmu takové podmínky, aby mohlo přinášet *užitek stonásobný*⁽³⁾. Abyste se mohli *navzájem moudře poučovat*, nemohou být pravdy víry popelkou mezi přívalem prázdných a často povážlivých slov, s jakými se svět bezostyšně vkrádá až do intimity vašeho prostředí. Jste *zasvěceni Bohu*, jeho chvála ať zaznívá z vašich úst i z vašich srdcí, ať celé vaše společenství mu spolu děkuje za jeho dobrodiní a spolu ho prosí o pomoc ke každému dílu, aby se pak všechno dělo v radosti a v pokoji *ve jménu Pána Ježíše*.

Nelekejte se podřízenosti. Jestliže sám Bůh k vám *nepřišel, aby si nechal sloužit, nýbrž aby sloužil*⁽⁴⁾, i vy máte *jeden druhému umývat nohy*⁽⁵⁾. Celých třicet let byl v nazaretském domku největší ten, který se *podřizoval všem*. Podřízenost je jeho

Sváteční setkání

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Byl milý Bohu i lidem.

Liturgická čtení

1. čtení - 1 Sam 1,20-22.24-28

Anna počala, a když uplynul čas, porodila syna, dala mu jméno Samuel a pravila: „Od Hospodina jsem si ho vyžádala.“ Muž Elkana a celá jeho rodina odešli, aby obětovali Hospodinu výroční oběť a splnili svůj slib. Ale Anna neodešla. Řekla totiž svému muži: „Přivedu chlapce, až ho odstavím, aby se ukázal před Hospodinem a zůstal tam navždy.“

Když odstavila Samuela, přivedla ho s sebou do Hospodinova domu v Silo, s tříročním býčkem, s jednou měřicí mouky a s měchem vína; chlapec byl ještě malý. Porazili býka a přivedli chlapce k Helimu.

Anna řekla: „Prosím, můj pane, jako že jsi živ, můj pane, já jsem ta žena, která stála tady u tebe a modlila se k Hospodinu. Za tohoto chlapce jsem se modlila a Hospodin vyslyšel mou žádost, jak jsem ho prosila. A proto také já ho odevzdávám Hospodinu na všechny dny, po které bude živ - je odevzdaný Hospodinu.“ I klaněli se tam Hospodinu.

2. čtení - 1 Jan 3,1-2.21-24

Milovaní! Hled'te, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se nejen smíme nazývat Božími dětmi, ale že jimi také jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho. Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však,

Dokončení na str. 12

svatou cestou, jak prospívat na duchu i na těle a jak se stát milým Bohu i lidem.

Jestliže Bůh výslovně žádá, aby se rodiče těšili velké úctě, je to závazek nejen pro děti, ale i pro rodiče. Nebeský Otec od nich očekává, že budou v posvátném kruhu rodiny jeho důstojným zástupcem a také jeho názorným a povzbuzujícím obrazem. A tak proste v tento den společně Pána:

Bože, dal jsi nám ve Svaté rodině zářivý příklad. Posiluj nás, ať ji následujeme v ctnostech všedních dnů a svůj pozemský domov naplňujeme společenstvím lásky.⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 128,1; ⁽²⁾ srov. 1 Jan 4,8;

⁽³⁾ srov. Mt 13,3-9; ⁽⁴⁾ Mk 10,45; ⁽⁵⁾ Jan 13,14;

⁽⁶⁾ vstupní modlitba dnešního svátku

Blahoslavená Sára Salkaháziová

Při plném vědomí nabídla svůj život jako oběť za životy svých spolusester. Při plném vědomí poté tuto svou oběť také prokonala. Byla slabou ženou, které dal Bůh tolik síly, aby překonala všechna protiventství, byla jednou z oněch silných žen, o nichž mluví kniha Přísloví, silnou ženou či snoubenkou pro toho, o němž se zpívá „svatý Bože, svatý Silný“.

Sára byla dcerou košického hoteliéra a v jeho hotelu „Schalkház“ se také 11. května 1899 narodila. Tak ostatně znělo její původní příjmení – Schalkháziová. Otce pořádně ani nepoznala, jelikož o něj ve dvou letech přišla. Výchova temperamentní dcery tak ležela na bedrech matky Klottydy. Malá Sára byla velice živé dítě, skotačila s ostatními vrstevníky, nijak zvlášť se od nich neodlišujíc. Na střední škole pak začala vnímat sociální rozdíly, které později, po absolvování učitelského institutu, popsala v řadě novinových článků. Schopnost psát projevila i v literárních pokusech – napsala divadelní hru.

Nějaký čas učila, potom se právě kvůli tomu, aby na vlastní kůži poznala těžkosti a dřinu chudých, nechala zaměstnat jako pomocná síla v knihvazačství a ještě později se stala modistkou ve firmě vyrábějící klobouky. Svě zkušenosti barvitě popisovala v dalších tuctech novinových a časopiseckých článků, v nichž zúročovala svůj literární talent. Život novinářky na volné noze jí vyhovoval, vyplňovaly ho „nezávislost, cigarety, kavárny, toulání se po světě s rukama v kapsách, večere ve spěchu v menší restauraci, cikánská hudba“ – ohlížela se později zpět ve svém deníku.

Svou nevázanost si Sára moc dobře uvědomovala, byla přítom natolik poctivá, že vrátila slovo svému snoubenci, jelikož měla za to, že život svázaný konvencemi v nějaké maloměstské domácnosti není ničím pro ni. Nešlo ale o jediný důvod. Sára ve svém nitru někdy v té době (psal se rok 1923) zaslechla první nesmělé volání k zasvěcenému životu. Zprvu se mu ze stejných důvodů bránila, ale hlas nabíral na sytosti a volání na intenzitě.

Ještě více zesílil v roce 1927, kdy přišla v Košicích do styku se Společností sociálních sester. Charismatem společnosti byla charitativní práce – především mezi ženami. Sára poznala, že přesně tento život je něčím pro ni, že k tomuto životu ji

Bůh volá. O rok později absolvovala jimi pořádaný kurz sociální péče a za další rok už podala žádost o vstup do Společnosti sociálních sester, jež byla přijata kladně. Sestry, které o tom rozhodovaly, věděly, že se Sára zbavila závislosti na nikotinu a že podstoupila těžké boje se svou přirozeností a lnutím ke svobodě, což byly důvody k zamítnutí její předchozí žádosti. Pravou svobodu našla Sára v Kristu: „Chci být svobodná? Ale ano, Ježíši, chci. Dávám se do Tvých rukou, do Tvých dlaní vkládám své srdce. Vysvobod mě! Učiň mě svobodnou, abych mohla být celá Tvá!“ Nešlo o výraz momentálního vznětu, Sára skutečně v dalších letech naplnila slova svých modliteb, naplnila výrok německé spisovatelky Gertrud von Le Fort: „Žena není v prvé řadě osobností, ale obětováním osobností.“

Po noviciátě v maďarském Szegváru a praxi v charitní službě složila Sára v roce 1930 věčné sliby, čímž dokonala svůj přerod svobodomyšlné mladé ženy v pokornou a obětavou řeholnici. Čekalo ji přemístění do Komárna, kde měla krom charity na starosti taktéž vaření pro děti, vyučování náboženství, vedení útulku pro bezdomovce a redigování časopisu „Katolická žena“. Slovenským biskupům nešla činorodost sestry Sary a pověřili ji založením a vedením Národní organizace slovenských děvčat. Práce měla více než dost, až jí byla natolik zavalena, že ji představená ve stavu naprostého vyčerpání poslala v roce 1934 nazpět do Košic v domnění, že může jít o Sárin projev nejistoty ohledně povolání. Generální představená se domnívala, že Sáře stouply úspěchy do hlavy a že je nehodna nosit hábit Společnosti. Dokonce rok tento hábit Sára nesměla nosit. Nebyla ani připuštěna k obnově věčných slibů a čelila tak zkoušce, o jejíž tíže neměla předtím

ani ponětí. Spojilo ji to na druhou stranu těsněji s Kristem. Prosila o sílu přijímat s láskou další případné těžkosti, o sílu zůstat věrná svému povolání, o němž sama v době nedůvěry ze strany představené občas zapochybovala. „Jediným štěstím je být Božím dítětem. Proti tomuto štěstí je všechno ostatní nicotné,“ psala.

Vytrvalým vnitřním bojem dosáhla nakonec vítězství, které zpozorovala i generální představená, jež sestru Sárku hodlala poslat na misie do Brazílie a vyjít tím vstříc jejím skrytým touhám. Leč to už se smrákalo v předvečer II. světové války a do jejího vypuknutí se nepodařilo vyřídit potřebné formality. Sestra Sára odezdala otázku vycestování za Atlantik Bohu, a jak sama ve svém deníku uváděla, přestala prosit za to, aby se na misie do Brazílie dostala, protože prosí už jen o to, aby svatě žila a svatě sloužila Pánu.

V roce 1940 byla konečně připuštěna k obnově věčných slibů. Rozšířila si při nich své původní motto ze slibů časných, jež znělo „Aleluja“.

Její novým mottem bylo: „Aleluja! Ecce ego, mitte me!“, tj. „Aleluja! Hle, zde jsem, pošli mě!“

V roce 1941 se stala ředitelkou maďarského Hnutí katolických pracujících žen. To už byly Košice tři roky součástí Maďarska a Sára přesídlila do Budapešti. Hnutí sdružovalo dobrých 10 000 členek, seskupených ve 230 lokálních skupinách. Otevřela též školu pro pracující ženy a domy pro pracující dívky, pro něž organizovala školení a duchovní obnovy.

O dva roky později si na protest proti situaci ve společnosti lnoucí k německému duchu změnila své příjmení odkazující na německé kořeny a začala se podepisovat maďarsky – Salkaháziová. V roce 1943 zareagovala na svatořečení Markéty Uherské sepsáním divadelní hry o této světici *Světlo a vůně*. Hrál se však pouze jednou, další představení pak znemožnil vpád německých vojsk do Maďarska v roce 1944. Téhož roku 1943 pak na vlastní žádost vykonala Sára akt obětování svého života „pro případ, kdyby nadešla doba pronásledování církve, společnosti a sester“. – „S vděčností se dnes obětuji za své spolusestry. Přijmi mou smrt se vším utrpením

jako výkupnou obět' za jejich životy, hlavně za ty staré, nemocné a slabé.“ Bůh její obět' přijal, jak se ukázalo později.

Pár měsíců nato převzal vládu v Maďarsku Ferenc Szálasi, jenž začal zost-
ra uvádět do života norimberské zákony. Mírou vrchovatou se rozjely deportace Židů do koncentračních táborů, jim vedená Vláda národní jednoty jich tam poslala během půl roku na 80 000.

Sociální sestry sídlící v maďarské metropoli se snažily zachraňovat pronásledované Židy, jak se jen dalo – ukryvaly je, obstarávaly jim doklady, ošacení a potraviny. Jenom sestra Sára Salkaháziová takto zachránila dobrou stovku osob označených žlutou hvězdou.

Na Štěpána roku 1944 obklíčila maďarské hlavní město Rudá armáda. Zatímco se bojovalo o Budapešť, čistily jednotky Šipových křížů, tj. maďarské fašistické strany, ulice od „nespolehlivých živilů“ a zbývajících Židů. Přitom přišly 27. prosince na stopu skupině pomáhající Židům. V Domě pro pracující ženy vedeném Sárou zajistily čtyři podezřelá a jednu katechetku. Sestra Sára nebyla v době zatýkání v domě přítomna, dostavila se až v samém jeho závěru, nicméně neutekla. Přesvědčena o tom, že jakožto osoba, která má tento dům i jeho zaměstnance na starosti, musí sdílet jejich osud, nechala se taktéž zatknout. Není bez zajímavosti, že ještě téhož rána proslovila krátkou katechezi na téma mučednictví, odpoledne je pak měla sama podstoupit...

V třeskutém mrazu ji ozbrojená eskorta přivedla k Dunaji, donutila svléct se a chladnokrevně zastřelila. Krátce před popravou sestra Sára poklekla a s očima upřenými k nebi se pokřížovala. Mrtvé tělo vhodili vrazi do řeky. Nikdy se nenašlo. Byla jedinou sociální sestrou, která za své úsilí o záchranu Židů přišla o život. Bůh, jak již bylo řečeno výše, přijal její dobrovolnou obět' položenou na jeho oltář.

Na oltář vyzdvihla statečnou řeholnici původem z Košic i církev – jako první maďarskou ženu nepatřící ke královské rodině. Učinila tak až v 90. letech (po beatifikačním procesu zahájeném kvůli snaze maďarských komunistů vyhladit památku na ni) ústy kardinála Pétera Erdőho, jenž slavnostní akt blahověření vykonal v Budapešti jménem papeže Benedikta XVI. dne 17. září 2006.

Divy svatého Šarbela Machlúfa (2)

Pater Luis Matar a 1001 divů svatého Šarbela

V průběhu poslední cesty do Libanonu navštívili manželé Antakliovi hrob svatého Šarbela a setkali se s P. Luisem Matarem, který shromáždí uje zázraky spojené s tímto libanonským světcem.

Inženýr **Antony Doumet Azar** se narodil v roce 1977 v Al-Khoura. Společně se svojí ženou Claudii má tři děti. Onemocněl akutním syndromem dechové nedostatečnosti (ARDS). Je to onemocnění, při němž plíce selhávají následkem infekce chřipkovým virem H1N1 – jak se lékaři domnívají. První symptomy se objevily v prosinci 2016. Silné napadení dávalo špatnou prognózu. Byl ošetřován pěti lékaři v severním Libanonu (v Tripolisu), kteří se shodovali v tom, že má jenom nepatrnou naději na přežití.

Jeho žena se začala vroucně modlit ke sv. Šarbelovi. Když Antony ležel v nemocnici a byl napojen na umělé dýchání, potřela mu hrud' olejem požehnaným sv. Šarbelem. Kyslíkový přístroj měl náhle poruchu a Claudia volala sestry konající službu na pomoc. Oprava přístroje trvala nějakou dobu a rozhodli se extraktor vyměnit. Ale Antony se probral k vědomí, začal normálně dýchat a projevoval se jako uzdravený.

Lékařské prohlídky potvrdily jeho nevysvětlitelné uzdravení. Při propuštění z nemocnice řekl Antony: „Byl jsem mrtvý jako Lazar a Pán mě probudil!“

On a jeho paní Claudie přišli jako mnozí jiní, aby poděkovali sv. Šarbelovi v eremitáži (poustevně).

* * *

Sanaa Hussein Oubeidová je sunnitská muslimka, která se narodila v roce 1974 v Bejrútu (Libanon) a od svého dětství trpěla deformací nohou, kvůli čemuž kulhala. Byla v mnoha nemocnicích, byla třikrát neúspěšně operována. Vyhledala v poslední naději pomoc u slavného chirurga Dr. Chahineho Assi v nemocnici Rizk, který byl ochoten pokusit se o poslední operaci. Její matka, která byla také muslimské víry, však věřila, že sv. Šarbel může vyslyšet její prosby. Obstarala si lahvičku s olejem požehnaným od světce, šla do nemocnice, aby svoji dceru masírovala od pasu až k chodidlům. Sanaa, invalidní dívka, se ihned postavila na nohy a mohla normálně chodit. Operace byla odvolána a její matka přišla do Annaye, aby zcela svobodně vydala svoje svědectví.

* * *

Doktorka Nahla Mansour Issa Laurence Hobaová se narodila v roce 1977

Antony Doumet Azar

Sanaa Hussein Oubeidová

Nahla M. I. L. Hobaová

v Bagdádu (Irák). Žije v Aien Kawa a patří do společenství Chaldejců. Je rentgenoložkou a její pacienti a kolegové si jí velmi váží kvůli jejímu přátelskému chování, obětavosti a kompetentnosti.

Když najednou začala trpět nesnesitelnými bolestmi, vydala se na univerzitní kliniku v Ammanu v Jordánsku, kde jí zjistili nádor na páteři a oboustranný zánět ledvin. Vzhledem k závažnosti její diagnózy jí poradili, aby šla do nemocnice v Agiadunu v Turecku, kde se o ni starali po čtrnáct měsíců tři specialisté – Dr. Toufic (specialista na ledviny), Dr. Tifon (chirurg) a Dr. Ozlan (onkolog). Ale její stav se zhoršil a neměla žádnou naději na přežití.

Její rodiče, pacienti a přátelé se začali intenzivně modlit ke sv. Šarbelovi, aby Nahla mohla být Pánem uzdravena.

Jednoho dne se zjevil sv. Šarbel jedné Nahlině sestřenci, která žije v Libanonu. Vyzval ji, aby odjela do turecké nemocnice, kde Nahla byla a kde jí pomohli, aby vstala z lůžka. Měla Nahlu přitom držet oběma rukama. Tak říkal sv. Šarbel: „Já jsem ji uzdravil.“ Sestřenice poslechla bez váhání, aniž by se na cokoliv vyptávala. Odcestovala do Turecka a řídila se příkazy svätce, protože si byla jistá nastupujícím uzdravením. Potom byla provedena lékařská vyšetření, která potvrdila úplné uzdravení Nahly. V dialýze už nepokračovali. Nahla Mansour přišla se svými příbuznými a přáteli a s lékařskými dobrozdániami do Annaye, aby vydala svědectví a poděkovala za tuto milost!

* * *

Dayana Michel Habibová se narodila v Zahlé a žije v Maachane. Onemocněla rakovinou plic a kostí, byla dopravena do nemocnice v Jbeilu, kde ji ošetřovali Dr. Akel a Dr. Joëlle Amon, kteří ji opezovali a potom léčili chemoterapií. V této době se vydávala, ještě sotva zotavená, pravidelně ke hrobu sv. Šarbela, kde se intenzivně modlila. Jak bylo zvykem, spolkla špetku hlíny z hrobu, kterou promíchala požehnaným olejem a kadidlem. Naposledy pocítila při návratu nevysvětlitelný pří-

jemný pocit. Dne 14. srpna 2016 potvrdila lékařská vyšetření její úplné vyléčení a 17. srpna odcestovala do Annaye, aby poděkovala a předala P. Matarovi svoje svědectví.

* * *

Maya Georges Meloová, manželka Anouara Rahiba, se narodila v roce 1980 v Zahlé. Je matkou tří dětí a bydlí v Bailyoune. Cysta na štítné žláze byla diagnostikována jako nádor, takže musela do nemocnice „Naší Milé Paní z Libanonu“. Dr. Elisabeth Abou Jaoude jí předepsala mnoho léků, z nichž ani jeden jí nezmírnil nesnesitelné bolesti. Rozhodla se vykonat se svojí rodinou pouť k jeskyni v Bikakafra. Když tam byla, zakázala členům své rodiny pít vodu ze světcovy jeskyně, protože si myslela, že je špinavá! Ale ještě v téže noci měla ve spánku zvláštní sen, v němž se viděla, jak stojí na velmi vysoké skále. Za ní byly tisíce poutníků a slyšela nějaký hlas, který jí káravě říkal: „Vidíš všechny tyto lidi, kteří pijí z této vody? A ty se chováš jako pyšná!“

Příštího dne se rozhodla vykonat pouť znovu s celou rodinou, aby se s důvěrou napila vody z jeskyně. Její bolesti ustoupily. Pak se vydala k poustevně, aby se pomodlila; tam, kde se světec uchýlil do libanonských hor. V noci jí nějaký hlas řekl: „Tvoje operace je připravena na 12.30 hodin.“ Přiznala se: „Probudila jsem se ve strachu, že se mi stane něco závažného!“ Odjela do nemocnice, ale když prodělala poslední vyšetření před operací, lékaři zjistili, že nádor zmizel. Dne 19. srpna 2016 přišla se svými lékařskými podklady znovu do Annaye, aby poděkovala sv. Šarbelovi za jeho přimluvu a za to, že navzdory své nedůvěře byla uzdravena!

* * *

Madona Chnouda Betmaniová, manželka Georgese Betmaniho, která patří k řeckokatolickému obřadu, se narodila v roce 1988 a žije v New Jersey (USA). Farář Camille Chonefati z fary „Hvězda Orientu“ v Plaza Ville (New Jersey) znamenal její zázračné uzdravení. Madona byla neplodná kvůli vážným problémům na vejcovodech, které se nedaly lékařsky odstranit. Gynekologové jí nedávali žádnou naději. Ona se ale nenechala odradit a se svým mužem, který pochá-

zel z Libanonu, se začala modlit nověnu a prosila sv. Šarbela, aby se u Pána přimluvil, aby jednoho dne měla dítě. Záznak se stal 22. dubna 2014, k velkému překvapení jejího domácího lékaře. Dne 19. srpna 2016 přišel farář Camille Chonefati z New Jersey do Annaye výhradně za tím účelem, aby oznámil zázračné uzdravení své farnice.

* * *

Jad Ghassam Salem se narodil v roce 1988 a patří k řeckokatolickému obřadu. Pochází z Rabiehu (Libanon), ale studuje ve Spojených státech. Už jako velmi mladý onemocněl rakovinou, která napadla část jeho páteře. Když byl opět v Libanonu, byl nejprve v nemocnici v Bejrútu, pak v nemocnici sv. Judy a nakonec ze zoufalství se dal dopravit do nemocnice Memorial v New Yorku, kde jsou specialisté na tento druh rakoviny. Po ozařování a chemoterapii pokládali libanonští lékaři jeho stav za beznadějný.

Byl tedy v pojízdném křesle dopraven do Spojených států. Jeho kalvárie trvala tři roky. Jeho rodiče měli velkou starost a plakali při každém zhoršení. Věděli, jak velmi P. Camille Chonefati uctívá sv. Šarbela a dověděli se o uzdravení Alexe Namoura (uzdravení č. 2). Prosil ho, aby přišel k nim a s nimi se modlil za uzdravení jejich syna. P. Camille ví, že Alex Namour, to dítě, které bylo zázrakem uzdraveno, také ještě dnes denně vidí sv. Šarbela, a tak ho poprosil, aby se přimluvil za uzdravení Jada.

Spustil se obrovský modlitební řetězec a při každé etapě se Jadovo zdraví zlepšilo, až došlo k úplnému uzdravení, které bylo pro lékaře jedné z největších amerických nemocnic nevysvětlitelné. V doprovodu svých rodičů cestoval Jad z New Yorku do Libanonu, kde nechal zaznamenat svoje uzdravení 19. srpna 2016 se všemi lékařskými certifikáty.

(Pokračování)

Z Maria heute 3/2018 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA LEDEN 2019

Evangelizační úmysl:

Mladí lidé a příklad Panny Marie.

Za mládež, především za mladé v Latinské Americe, aby podle příkladu Panny Marie odpovídali na volání Pána a ohlašovali světu radost evangelia.

Národní úmysl:

Ať se církev stává v naší zemi znamením naděje pro budoucnost.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Svatý stolec kanonicky uznal hnutí *Regnum Christi*

Sekretář Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života, Mons. Rodriguez Carballo, odevzdal zasvěceným laikům z hnutí *Regnum Christi* papežské dekrety, které toto sdružení kanonicky uznávají za společnost apoštolského života a schvalují její konstituce. Tímto oficiálním uznáním církev potvrzuje, že zasvěcení laici a laičky ze zmíněného hnutí jsou darem, který přispívá k poslání církve, a nástrojem k setkání lidí s Bohem. Zároveň se jedná o další krok k tomu, aby společně s *Legionáři Kristovými* mohlo toto hnutí založit federaci a byla mu propůjčena kanonická forma, k níž se laici a laičky této církevní reality individuálně připojí.

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
30. 11. 2018*

Uznán druhý zázrak na přímluvu bl. Johna Henryho Newmana

Svatořečení bl. Johna Henryho Newmana už nestojí nic v cestě. Po schválení druhého zázraku na přímluvu tohoto slavného konvertity lze očekávat jeho kanonizaci v příštím roce, uvedl v internetovém zpravodaji biskup Philip Egan z Portsmouthu.

Na cestě ke kanonizaci zbývají pouze dvě poslední etapy, schválení komisí biskupů a prohlášení papeže Františka. K zázraku na přímluvu bl. Johna Henryho Newmana došlo v chicagské arcidiecézi ve Spojených státech. Lékařská komise uznala za nevysvětlitelné náhlé uzdravení ženy s „život ohrožujícím těhotenstvím“.

John Henry Newman byl původně anglikánským pastorem a teologem. Ke

katolicismu konvertoval v roce 1845, ve svých 44 letech. O dva roky později přijal kněžské svěcení v katolické církvi a v roce 1879 jej papež Lev XIII. jmeno-

val kardinálem, přestože nebyl biskup. Ačkoliv byl svým založením učenec a vědec, dokázal své poznání znamenitě převádět do praktického života. Sám založil dvě školy a byl pevně přesvědčen, že k evangelizaci dochází prostřednictvím kvalitní výchovy a vzdělání. Také proto si dodnes organizace katolických studentů na nekatolických univerzitách často půjčují jeho jméno. Spisy kardinála Newmana se stále těší velké popularitě a objevuje se volání po tom, aby byl započten mezi učitele církve.

Mezi blahoslavené započtl Johna Henryho Newmana papež Benedikt XVI. v roce 2010 v Birminghamu.

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
29. 11. 2018*

Zašová - hledat cestu s Pannou Marií

Záchrana života nebo uzdravení jsou častými motivy, které předcházejí vzniku poutních míst. Jen málokteré se nezrodilo z vděčnosti za takovýto zázrak prokázaný lidem. Výjimku netvoří ani Zašová, kde však záchranu života musíme dát ještě do souvislosti se ztrátou cesty a jejího nenadálého ukázání Pannou Marií.

Několik pověstí

Obec Zašová leží v podhůří Vsetínských vrchů, mezi městy Valašské Meziříčí a Rožnov pod Radhoštěm. Ji samotnou protíná řeka Rožnovská Bečva a její historii zase velké množství zázraků, díky nimž ji musíme zařadit mezi nejvýznamnější poutní místa. A to i přesto, že historické prameny se ve výpovědích, kdy a jak se dostala do úzké souvislosti s milostí Panny Marie, rozcházejí.

V každém případě musíme nazpět překlenout několik století, s velkou pravděpodobností až k roku 1241.

Vzhledem k časové propasti nejsou známy ani přesnější popisy daných událostí. V čem se ale setkávají všechny verze, jsou postavy Panny Marie a ztraceného rytíře – podle moravského dějepisce Jana Jiřího Středovského, rytíře z šlechtického rodu Korniců. Různé verze se sice neshodují, zda setkání s Bohorodičkou zažil reálně, nebo ve snu, nicméně právě ona mu pomohla dostat se z hlubokých, neprostupných lesů, kde se ukrýval před pohanskými nepřáteli.

Uvádí se, že bloudil tři dny a tři noci a prosil Pannu Marii, aby ho z lesů vyvedla. V nejčastěji předávané pověsti pak upadl do spánku, kde se mu měla Maria s Kristem coby děťátkem v náručí zjevit a podat mu šňůrku. Tě se rytíř chytil a nechal se vést do bezpečí.

Když se později probudil, k úžasu se zenal, že je v neznámé krajině, kde spatřuje čápy a další vodní ptáky. Poblíž také stálo několik chaloupek, tvořících vznikající vesnici Šašová – název je odvozen od hojně vyskytovaného rákosí, jemuž místní říkali šaši. Civilizace značila záchranu, a tak šťastný rytíř učinil slib, že na místě, kde přestal bloudit, postaví kapličku a do ní umístí milostný obraz, na kterém nechá výjev své záchrany zachytit.

V jiné verzi příběhu milostný obraz dokonce našel v trní a právě na tom místě pro něj nechal vystavět kapličku; v další katolický básník Vladimír Šťastný vypráví o tom, že Panna Maria rytíři nejen ukázala cestu, ale uzdravila rány, jež měl utrpět v bitvách proti Turkům. V této verzi měl obraz najít na dubu a vděk údajně projevit tím, že nepostavil kapličku, ale

že právě on se stal původcem zašovského kostela a kláštera.

Milostný obraz

Ať tomu bylo jakkoliv, historické údaje v meziříčských matrikách informují, že od roku 1672 fungoval v Zašové při malém hřbitově kostelík zasvěcený svatě Anně. Popisován je jako „prastarý, chatrný a nepřilíš veliký“. Měl kazatelnu a dva oltáře a na tom hlavním visel milostný obraz Panny Marie. Bohorodičku s malým Ježíškem v náručí malíř zachytil v červeno-modro-bílém šatu, u jejich nohou pak vyobrazil klečícího rytíře, jemuž podává šňůrku.

Obraz se vyskytuje ve všech verzích pověstí a dá se tak označit za jakousi červenou nit pro počátek poutního místa, i když ani rok jeho vzniku není znám. Jedna z možností pracuje dokonce s tvrzením, že obraz pochází z roku 1002, což by z něj dělalo jeden z nejstarších milostných obrazů na Moravě.

Jako pravděpodobnější se ovšem uvádí rok 1241, za reálný je také považován rok 1400, který určil jistý malíř, jenž byl pro zjištění pověřen knězem z Rožnova Františkem Karlem Wagnerem – právě jeho výzkum se považuje za velmi seriózní.

Obraz byl namalován na plátno, které poté přilepili na dřevo, a důležité je, že byl hlavním důvodem pro vznik tradice poutí do Zašové.

Jan Bartoloměj Vranečka

Jasně informace o těchto poutích pochází z 18. století, ačkoliv je patrné, že se zde konaly i v časech minulých. Přesnější doklady však vznikaly až rukou Jana Bartoloměje Vranečky, který v Zašové od roku 1707 působil jako rektor.

Okolo roku 1725 se dal do psaní kroniky, určené jeho dětem, a v ní uchovával vzpomínky nejen na svou rodinu, ale také na poutě za Pannou Marií Zašovskou.

Právě on tak podává doklad, že největší rozkvět zaznamenaly po roce 1715. Tehdy pro ně byl velmi silný důvod – morová nákaza, která si v naší zemi vyžádala mno-

ho obětí; a nejinak v oblasti okolo Zašové, kvůli strachu z přenosu nemoci dokonce nějaký čas uzavřené.

A snad to byl právě stesk po poutním místě, který donutil obyvatele okolních obcí učinit slib, že budou-li moru uchráněni, každý rok se vypraví k zašovskému milostnému obrazu. To také splnili, čímž položili základ poutím, u nichž se uvádí, že v 18. století patřily mezi nejvýznamnější na Moravě.

Kostel

Poutě do Zašové začaly přivádět zástupy návštěvníků, brzy ale také ukázaly jeden zdejší nedostatek; dřevěný kostelík totiž nedokázal jejich počet pojmout.

O řešení, respektive o stavbu významnějšího chrámu, se zasloužil Karel Jindřich ze Žerotína, zbožný člověk a držitel meziříčsko-rožnovského panství. Při jistém nebezpečí, jehož detaily se nedochovaly, ocenil svůj život natolik, že za jeho záchranu nechal vystavět nový kostel.

Jelikož byl skutečně vyslyšen, 14. srpna 1714 mohl být položen základní kámen, který na místo před velký zástup přihlížejících přinesl Jan Bartoloměj Vranečka se synem Baltazarem. Kostel byl vystavěn v barokním slohu, úlohu stavitelského mistra přijal Jiří Kocourek z Kroměříže. Kámen, z něhož se stavělo, se obstarával z lomu nad obcí.

Práce trvaly až do roku 1725 a dohlížet na ně postupně přestal Karel Jindřich, který v únoru 1716 zemřel. Jeho roli nicméně převzal jeho bratr František Ludvík ze Žerotína, který tak byl svědkem, jak je kostelní věži postavena bání, nebo jak byl

5. srpna 1723 postaven hlavní oltář. A především se dočkal 15. července 1725, kdy Jan Matěj z Thurnu a Vallesasina, tehdejší olomoucký kanovník, kostel posvětil; téhož dne do kostela přenesli milostný obraz Panny Marie.

Důležité je dodat, že slavnost se odehrávala v době, kdy v Zašové začali působit příslušníci řádu trinitářů. První z tohoto společenství – vzniklého roku 1198 během křížáckých válek a majícího za původní cíl vykupovat křesťanské otroky, vlastněné nevěřícími – fráter Václav, se zde usadil 2. dubna 1725. Měl zde zajistit zázemí, aby ho v červenci téhož roku doplnili další příslušníci řádu.

Kláster

Právě s nimi se fráter Václav později pustil do nelehkého úkolu vybudovat v Zašové klášter.

Ten se začal stavět v tom roce, kdy se poutníci dočkali nového kostela. Předcházelo tomu ale několikaleté vyjednávání, na jehož konci se spojila snaha duchovní správy získat pomoc při péči o poutníky a touha trinitářů mít na Moravě klášter.

Původcem druhé zmíněné myšlenky byl právě fráter Václav, a to už roku 1697. Jeho snažení mělo původně vést do dnešního Valašského Meziříčí, zprvu slibná jednání nakonec ale ztroskotala. Nejinak tomu bylo i při snaze usídlit se nedaleko hradu Buchlov. Teprve v roce 1707 se iniciátor svěřil svému mladšímu bratru, rektorovi Janu Vranečkovi, který navrhl jako místo pro působení řádu Zašovou.

Této myšlence nakonec neuškodil ani nedostatek financí, plynoucí zejména z budování zašovského kostela, a 22. října 1722 mohla být sepsána zakládací listina. V ní hrabě František Ludvík ze Žerotína postoupil řádu ještě nedostavěný kostel a k tomu pozemek pro stavbu kláštera.

Musely však uplynout další tři roky, než se s pracemi vůbec začalo. Především se až do 24. listopadu 1724 čekalo, až výstavbu kláštera schválí i císař římský a král český Karel VI., o jehož povolení se výraznou měrou zasloužil hrabě Jan Matěj z Thurnu.

Dne 4. října 1725 mohl být konečně položen základní kámen a do roku 1728 se stavělo jedno dlouhé křídlo, do něhož se příslušníci řádu nastěhovali. Zbytek se dokončoval postupně.

Trinitáři v Zašové opravdu nelenili a plně se ujali starosti o zdejší duchovní život. Později iniciovali také opravy na chátrajícím kostele. Bohužel, už v květnu 1781 císař Josef II. zakázal nejdůležitější činnost řádu, a sice vykupovat otroky, a o dva roky později, 21. listopadu 1783, jejich klášter v Zašové zrušil úplně.

Pramen Panny Marie

Zhruba čtvrt hodiny chůze od kostela najdeme pramen Stračka, pojmenovaný podle jedovaté byliny ostrožky stračky, která se vyskytuje zejména u potoků a cest.

Historie pramene zaznamenává záračné události, které se v souvislosti s ním staly. Traduje se, že když byl milostný obraz Panny Marie pověšen nad oltář kostela, druhý den byl nalezen právě u Stračky. Tato situace se ještě dvakrát opakovala, místní tedy usoudili, že Panna Maria si přeje, aby jejich obraz byl umístěn právě u pramene.

Přinejmenším o jeho úpravu se údajně postarali trinitáři. Velkou zásluhu na podobě zašovského pramene měl také P. Josef Odstrčil. V roce 1895 byla ve stráni zřízena jeskyně a do ní umístěna socha Panny Marie Lurdské. Dne 15. srpna zmíněného roku byla jeskyně P. Josefem Vytopenem slavnostně vysvěcena. Velký kus práce u Stračky leží také za P. Josefem Stančákem.

Bezprostředně u pramene se ovšem stala i jedna smutná událost. Dne 29. června 1857 zde našlo smrt několik návštěvníků německé národnosti z Nového Jičina,

kterí se podle historických zápisků „chovali pohoršlivě“. V jednom momentě se měla pohnout skála a zavalila je; po odklizení troskek bylo nalezeno 15 mrtvých.

I přes tuto příhodu je dnešní podoba Stračky a její okolí jedním ze skvostů českých poutních míst. A nejen tím, že pramen je stále funkční. Jak bylo řečeno, od kostela se nachází nedaleko a prameniště chrání zídka, na níž je plaketa připomínající pověst o milostném skutku Panny Marie:

„Pověst o tomto místě vypráví, že v době pronásledování byl zachráněn Pannou Marií zraněný rytíř.“

Krásné zátiší spoluvytváří Boží muka, na jejichž vrcholu je připomínka milostného obrazu; při uplynulém času není překvapením, že původní vyobrazení se nedochovalo. Půvab místa pak korunuje nad schůdky zastřešená a zamřížovaná skalka, ze které na poutníky shlíží Panna Maria s Kristem jako malým dítětem v náručí. Vstup do jeskyně je ozdoben květinami.

Celý výjev společně s křížem se nachází pod zalesněným srázem.

Zachránění

V souvislosti s pramenem je samozřejmě třeba uvést, že dodává zašovskému poutnímu místu nejen půvab, ale i významné duchovní obdarování. Byla to totiž právě jeho voda, která přináší poutníkům zázračná uzdravení.

Jedním z nejstarších dochovaných zázraků je případ meziříčského děkana On-

dřeje Helmessiniho, který byl zachycen na obraze umístěném na chodbě fary. Muž je zde vyobrazen na lůžku, nad kterým se vznáší Panna Maria. Příběh byl pak vylíčen v textu u obrazu, kde se mimo jiného uvádí, že 17. května 1707 „...do tak velkej a nebezpečnej nemoci upadl...“ a také že „...s pomocí její k náležitému zdraví předešlému přišel.“

Další obraz, jenž byl tentokrát umístěn v sakristii, zase vypráví příběh rodičů, jejichž prosby za uzdravení jejich dvou dětí byly vyslyšeny. Další zase vypráví o ženě uchráněné před usmýkáním splašeným koněm.

Také již vzpomínaný Jan Vranečka se mohl těšit z milosti a přízně Panny Marie Zašovské. Roku 1711 ho těžká nemoc, znemožňující mu ovládat takřka celé tělo, upoutala na lůžko, kde strávil osm týdnů. Pokud mu byla lékaři dávána nějaká šance na uzdravení, pak pramalá, jinak tomu bylo ale ze strany Panny Marie. Jak kronikář sám uvádí: „A největší byla lékařka moje blahoslavená Panna Maria, že téměř zázračně jsem z tej nemoci povstal.“

Co se týče zašovského pramene, zastavíme-li se u něho, můžeme si také připomenout jména Jana Fidricha, tříletého slepého chlapce, který nabył zraku po omytí zdejší vodou; dvouleté Anny Kovářové, v roce 1856 vyléčené též u Stračky, přestože léky nepůsobily; nebo osmiletého Ladislava Trčky, chromého, po omytí zašovskou vodou v roce 1892 ale znovu schopného chodit.

Roku 1855 byla velká milost projevena tkalcovskému pomocníkovi z Rožnova Janu Bolfovi. Ten trpěl na otoky nohy a jedinou šanci na uzdravení viděl v pouti do Zašově. Sem se doslova měl dobelhat a vodou si nohu potřít. Opuchlina se postupně zmenšovala, až napořád zmizela.

I to nasvědčuje o velké moci zdejšího poutního místa, kde však nad všemi zázraky ční příběh o rytíři, který se v nouzi obrátil na Pannu Marii, a ta mu pomohla.

A právě tato pověst nám (ať už se to stalo jakkoliv) připomíná, že to nejsou pouze cesty z prachu, hlíny či asfaltu, kde můžeme zabloudit, ale i cesty životní. A především u nich bychom měli mít na paměti, že vždy, ať je pomyslňý les sebehustší a na první pohled kolem nikdo není, můžeme prosit Pannu Marii. A ona nám vždy podá šňůrku a zavede nás do bezpečí.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 5

že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je. Milování, jestliže nás svědomí neobviňuje, dodá nám to radostné důvěry v Boha a dostaneme od něho všechno, zač prosíme, protože zachováváme jeho přikázání a konáme, co je mu milé. A to je to jeho přikázání: abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovali, jak nám to nařídil. Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm. A že v nás zůstává, poznáváme podle Ducha, kterého nám dal.

Evangelium - Lk 2,41-52

Ježíšovi rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se tam na svátky jako obvykle. A když ukončili sváteční dny a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nezpozorovali. V domnění, že je

ve skupině poutníků, ušli den cesty; teprve potom ho hledali mezi příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho.

Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchá je a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi.

Když ho rodiče uviděli, celí se zarazili a jeho matka mu řekla: „Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali.“

Odpověděl jim: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?“ Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci.

Potom se s nimi vydal na zpáteční cestu, šel do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci.

Ježíš pak prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí.

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (37)

6. Oběti (Dokončení)

Dne 7. dubna 1951 během cesty vlakem do Beneventa došlo k další schůzce,⁽¹⁾ jak to definuje Bruno:

„Protože tuto noc nemohl dělat nic proti mně vzhledem k mému tělu (tj. *skrze sexuální pokušení, pozn. autora*), které často hrozným způsobem napadá, a protože nezvítězil, působí mi utrpení: bere má varlata do svěráku a svírá je tak silně, že se nemohu hýbat. Obětuji vše Pánu skrze Marii, přijďte mi na pomoc. On mě svírá ještě více, působí, že mi od bolesti vyhrknou slzy, a říkám mu s pláčem: »Ano, svírej, svírej, chci vidět, až kam chceš dospět. Ty jsi pro mě velkou pomocí k získání nebe. Jen dělej, chudáku, věříš, že jsi silnější než Ježíš a Maria? Byl jsi silný jen s Adamem a Evou a nemůžeš být s Ježíšem a Marií, kteří jsou se mnou a pomáhají mi.« Nechá mě v pokoji...“

V následujících dnech během cesty kvůli některým přednáškám v Puglie⁽²⁾ psal v pokojíku farnosti v obci Corato:

„Slyším hluk, jako by se dům měl od základů zřítit, mám dojem, jako by mi ďábel chtěl nahnat strach, ale nechávám ho konat, neberu na něj vůbec ohled a pokračuji v psaní. Znenadání vidím, jak jsem obklopen psy, velkými a vysokými, kteří na mě hrozivě vrčí, jako by mi chtěli ukousnout nohy, ruce a tvář. Pokračuji v psaní a modlím se, myslím na Ježíše, který je tam sám a sám a očekává, že přijdu: nyní tedy jdu. Zdrávas Maria, říkám silně. Když vyslovuji toto jméno, celé mé tělo, od vlasů až po nehty na nohou, proniká chvění. Vidím, jak vrčící psi běží pryč a nechávají mě v pokoji, sestupují a jdu do kostela před Ježíše, slyším zvonit zvonek na mši svatou, pak je ticho. Nevidím nikoho, jsem sám, kdo tedy zvonil?“

Ďábelské útoky se také týkaly duchovní oblasti. Dne 6. srpna 1964 napsal:

„Satan se snaží o to, abych upadl do beznaděje, říká mi, že mě Pán nespasí, protože mám v sobě příliš hříchů. Odpovídám, že Pán prolil svou krev také za mě, který jsem velmi zhrěšil, a že důvěřuji ve velké milosrdenství Otce, který nám dal svého Syna skrze Marii, již to-

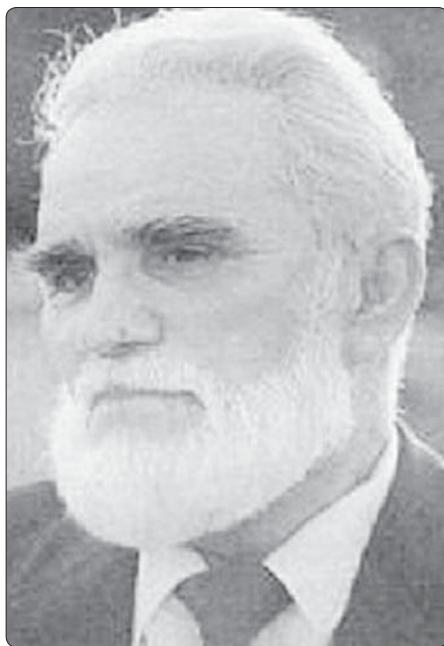
lik miluji, a je to ona, jež mě obklopuje mocí, která oddaluje zlo: tato moc se nazývá Matka!“

A dne 17. září 1970 napsal:

„Zatímco jsem čekal na to, jak v pět hodin zazvoní budík, hle, přede mnou dobře namalovaný obraz. Viděl jsem – nemohu říci jak, protože to nevím ani já –, ale viděl jsem plány Boží, člověka stvořeného k tomu, aby bojoval proti satanovi a padlým andělům spojeným s ním. Bylo to velké vidění, z kterého se ještě třesu hrůzou, a to kvůli ničemu jinému než, že bych nevěřil v Boha a nežil podle jeho učení. Právě o to satan usiloval: přesvědčit svět, že on neexistuje a že Bůh je výmysl.“

Dne 3. prosince 1980 dodal:

„Tuto noc byl hrozný boj. Satan se na mě vrhl se vši svou silou, abych upadl do beznaděje, neboť mi říkal, že všechno to, co konám k slávě Boží, nemá žádnou cenu a budu zavržen.“

Fyzický vzhled těchto setkání je překvapující:

„Sotva jsem ulehl na lože, satan začíná svou práci. Nekonečná pokušení každého druhu a charakteru, a to po celou noc. Jelikož nemůže ničeho dosáhnout, dává se se mnou do boje a dělá na mě grimasy a svým jazykem ohlušující hluk.“ (28. července 1971)

„Je to hrozné, celou noc jsem měl u sebe ďábla, který mi působil mnohá utrpe-

ní. Svíral mi plíce, abych nemohl dýchat, zastavoval mi srdce, takže jsem upadl do kómatu, pak mě bral za krk a tloukl mou hlavou o polštář.“ (3. dubna 1972)

„Uprostřed noci cítím znenadání na zádech bolesti jako popáleniny. Vstávám, svlékám košili, dotýkám se a cítím bolest: jsou to rány, které mi dal satan, abych trpěl, ale já to obětuji a jsem šťastný.“ (26. března 1973)

„Tuto noc šlo všechno dobře, když jednou přichází satan a snaží se zmást má ústa vzhledem k modlitbě. Byl to velký boj a poté, co mi způsobil škrábance, rány a skutečnou bolest na ramenu a nohách, se zasvěcují a ďábla vyháním. Když jsem se vzbudil, vidím na sobě samém znamení a modlím se.“ (15. ledna 1976)

Aby přesvědčil ty, kdo ho poslouchali, aby se neobraceli na mágy a věštce, Cornacchiola vysvětloval, že jsou často inspirováni ďáblem. Dne 9. listopadu 1991, zatímco zapisoval některé poznámky, píše:

„Slyším, jak buší na mé dveře. Volám »dále«, avšak nevidím nikoho, a znovu hrubým způsobem buší. Zvedám se a nevidím nikoho, pokračuji v psaní a vidím, že můj levý palec je z jedné strany popálený.“

A ještě dne 26. srpna 1999, takřka na prahu své smrti, zapisuje do svého deníku:

„Pane, proč mám často tak ošklivé sny, že mě děsí: zemětřesení, vlnobití, útoky hord proti pokojným křesťanům, znásilnění, rouhání a hříchy všeho druhu? Já křičím »pomoc« a satan si ze mě dělá legraci.“

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“ (Milano: Adriano Salani, 2016) vybral a přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Pokračujeme v líčení ďábelských útoků, kterým byl Bruno Cornacchiola často vystaven. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Kraj v jižní Itálii. [pozn. překl.]

O Ježíši Kristu, králi Herodesovi, hvězdě a mudrcích dříve a dnes

Za císaře Rudolfa II. žil v Praze slavný astronom Johannes Kepler. Při pozorování konjunkce Jupitera a Saturna vypočítal její opakování v minulosti a vyslovil domněnku, že v roce 7 př. n. l. mohla být tolik hledanou hvězdou, která přivedla mudrce z Východu do Betléma poklonit se narozenému židovskému králi. Tato domněnka byla brzy brána jako skutečnost. A zmatky začaly. Spisovatelé dospěli od domnělého narození Ježíše před rokem 7 př. n. l. k smrti krále Heroda Velikého v roce 4 př. n. l. (hledáči jiných betlémských hvězd uvádí jiné roky). Jana Křtitele nechali kázat už od října 27 n. l. a za pět šest měsíců, do prvních Velikonoc na jaře 28 n. l., měl dokázat obejít celý Jordán a získat celé Judsko i Jeruzalémské a pokřtít Ježíše starého 34 roků, což prý odpovídá Lukášovu údaji „asi 30 let“. Druhé Velikonoce měl slavit Ježíš v Jeruzalémě roku 29 n. l. a třetí roku 30 n. l., kdy měl být ukřižován ve věku 37 let.

Pro sečtělé spisovatele, znalé mnoha knih, je to nečtivé, jsou to samá čísla, to prý je věc odborníků a sečtělým stačí jejich stanoviska, která porovnali, a podle názoru, o němž se nejvíc psalo, se shodli, že v Dionysiově počítání při zavedení našeho letopočtu od narození Ježíše Krista je chyba. Kde udělal chybu, nevědí, ale když se Ježíš narodil dřív, tak prý se Dionysius musel mýlit. Letopočet „po Kris-

tu“ byl změněn na „občanský“. Dosud to opakují ti, kteří ještě nečetli důkazy badatelů o tom, že chybu neudělal Dionysius, ale ten, kdo tvrdil, že se Ježíš narodil v roce 7 př. n. l. a že Herodes zemřel v roce 4 př. n. l. Občanský letopočet je tedy správně i jako „po Kristu“, neboť Ježíš se narodil v sobotu 25. prosince roku 1 před n. l., hvězda přivedla mudrce do Betléma v lednu 1 n. l. a král Herodes zemřel za tři měsíce, před Velikonocemi roku 1 n. l. Toto datum narození Ježíše bylo zapsáno dávno před Dionysiem v jiných letopočtech a Dionysius je jen převzal.

Jak se na to přišlo?

Novým pečlivým studiem *Starožitnosti židovských* už v polovině minulého století získal badatel v chronologii Jan Pouč (1874–1962)⁽¹⁾ čisté svědectví židovského kněze a historika Josepha Flavie (37–100)⁽²⁾, bez chyb vykladačů některých dat⁽³⁾. Zjistil, že Hyrkan II. vládl od dobytí Jeruzaléma Pompeiem v září 63 př. n. l. do zajetí Parthy o Letnicích v květnu 38 př. n. l., kdy Herodes odjel do Říma, a byl jmenován králem v prosinci 38 př. n. l., z Jeruzaléma však vládl až od září 35 př. n. l. Josephem Flaviem uvedená doba vlády⁽⁴⁾ 37 let od jmenování králem a 34 let od vlády z Jeruzaléma udává smrt krále Heroda před Velikonocemi roku 1 n. l. Tím jsou očištěna tradiční data narození Ježíše Krista 25. prosin-

ce roku 1 př. n. l. a letopočtu od 1. ledna prvního roku po jeho narození od všech tvrzení o dřívějším narození Ježíše, o chybách Dionysia Exigua při stanovení začátku letopočtu i od všech dat vymyšlených objeviteli domnělých betlémských hvězd. Josephovy údaje jsou opřeny o data známých událostí, o sobotní roky podle Bible a potvrzeny objevem zatmění měsíce 29. prosince roku 1 př. n. l., které objevil v roce 1990 astronom J. P. Pratt⁽⁵⁾ a které souhlasí s Flaviovým popisem okolností několik měsíců před smrtí krále Heroda.

Jak bylo zjištěno datum narození Ježíše?

Od data ukřižování Ježíše podle evangelií, ze spisů z prvních staletí, od zvěstování knězi Zachariášovi o narození Jana Křtitele a podle soupisu lidu konaného v roce 1 př. n. l.

Všechna evangelia píší o ukřižování Ježíše v pátek na začátku Velikonoc. P. Jan Pouč o tom píše: „Sám Pán se postaral, abychom měli naprostou jistotu o roku jeho pro nás velikého díla, neboť za vlády Pontia Piláta, v letech 26–36 n. l., připadl pátek na začátku Velikonoc, astronomicky to byl 15. nisan, úplněk, jen na pátek 3. dubna roku 33 n. l.“ Je to nejpřesnější datum v evangeliích, podle židovského začínání nového měsíce – až od spatření prvního měsíčního srpku – to byl úplněk 14. nisan, den zabíjení beránků a velikonoční večere; tak píše také evangelista Jan. Byly to Ježíšovy třetí Velikonoce v chrámě, druhé byly roku 32, první roku 31. Jan Křtitel už kázal něco přes dva roky, když k němu přišel Ježíš koncem roku 30 a byl Janem pokřtěn, podle Lukáše „asi třicetiletý“. Podle věrohodného svědectví sv. Epifania to bylo 8. prosince⁽⁶⁾, což svědčí pro narození Ježíše 25. prosince roku 1 př. n. l., neboť Ježíšovi by chybělo při křtu do 30 let 16 dní. Snad šel Ježíš do chrámu, kde právě slavili svátek světel chanuka.

Angličtí vědci C. J. Humphreys a W. G. Waddington⁽⁷⁾ v roce 1985 A. D. potvrzují pátek 3. dubna 33 n. l. jako den ukřižování a doplňují obraz toho dne ob-

jevem večerního zatmění měsíce, o němž sv. Petr při seslání Ducha Svatého kázal, že odpolední tmou a zatměním měsíce se naplnilo Joelovo proroctví: „Slunce se obrátí v temnotu a měsíc v krev.“ (Sk 2,20) V pátek 3. dubna roku 33 n. l. se naplnila předpověď Ježíšovy oběti v Danielově proroctví o zabití pomazaného uprostřed 70. týdne roků (27. 9 r. 29 – 10. 9 r. 36) od vyjití židů z Babylonie v r. 458 př. n. l. za vlády krále Artaxerxa I.⁽⁸⁾ (490 let od 1. tišri / 28. září 455 př. n. l. – 1. tišri / 10. září 36 A. D.). Jan Pouč při tomto bádání objevil data sobotních roků podle Bible (sedmý rok neobdělávali pole, mívali hlad a byli slabí v bojích).

Svědkové data Ježíšova narození

Staré spisy z prvních staletí n. l. svědčí o narození Ježíše v roce 1 př. n. l.⁽⁹⁾ a o narození Ježíše 25. prosince roku 1 př. n. l. píše Hippolyt Římský v roce 204 n. l. v komentáři k Danielovi. Datum 25. prosince tedy nebylo odvozeno z „kultu Slunce v den zimního slunovratu“, který se pokusil zavést císař Aurelianus roku 274 n. l., jak se domnívali někteří historici.

Třetí svědectví o narození Ježíše 25. prosince roku 1 př. n. l. přináší bádání o zvěstování knězi Zachariášovi o narození Jana Křtitele při jeho službě v chrámě. Dva badatelé, Shemaryahu Talmon roku 1956⁽¹⁰⁾ a Annie Jaubert 1960⁽¹¹⁾, nezávisle zjistili, že pravoslavnou tradicí uznávané datum zjevení Zachariášovi 23. září⁽¹²⁾ bylo skutečným v době služby Zachariášovy kněžské třídy v chrámě (sobota 20. září – sobota 27. září roku 2 př. n. l.). Od početí Jana po tomto datu v šestém měsíci bylo zvěstováno narození Ježíše Panně Marii 25. března roku 1 n. l. a za devět měsíců 25. prosince roku 1 př. n. l. se narodil Ježíš.

Čtvrté svědectví o narození Ježíše 25. prosince roku 1 př. n. l. podává soupis všeho lidu, kvůli kterému šli Josef s Marií do Betléma, tím, že se konal v roce 1 př. n. l. „soupis všeho lidu, kdy i Bůh (Augustus) se dal zapsat jako člověk, soupis, jaký ještě nikdy nebyl ani v Babylonii nebo Makedonii“. Podle nařízení císaře Augusta se konal v roce 752 od založení Říma v „letopočtu podle tabulek konzulů na radnici“, který byl jediným úředně užívaným letopočtem „od založení Říma“, a je to náš rok 1 př. n. l. Píše o tom římský

historik Pavel Orosius († asi 418) v knize *Proti pohanům*. (Ve 4. století A. D. vzniklo asi 20 letopočtů od založení Říma a lidé to pletou, jako by byl jen jeden.) – Tím odpadá uvažování o datech jiných soupisů za správy Sýrie Quirinem.

„Shodu sečtělých na uznání domnělé hvězdy mudrců v roce 7 př. n. l. za pravou a na narození Ježíše v tom roce“ vyvrátila „shoda několika svědectví, důkazů a výpočtů získaných z historických pramenů na datu“ narození našeho Pána Ježíše Krista 25. prosince r. 1 př. n. l. a letopočtu od prvního roku po jeho narození.

Badatelé tím také potvrdili, že chronologie je páteří historie a že z astronomie odvozené kalendáře a letopočty dávají přesná data a vyvrací mýty o chybách. Velkou zásluhu na tom má P. Jan Pouč (1874–1962).

Poznámky:

⁽¹⁾ Jan POUČ: *Náš letopočet, Ježíš Kristus a král Herodes*, in: www.academia.edu.

⁽²⁾ *The Works of Flavius Josephus*, translated by William Whiston, *Antiquities of the Jews*. In: <http://www.ccel.org/j/josephus/works/JOSEPHUS.HTM>.

⁽³⁾ Označování u Josepha Flavia: postní dny = pevné datum v kalendáři; sobotní rok = pevné místo v Bibli apod.

⁽⁴⁾ Ant XVII-191: „...zemřel pět dní po popravě syna Antipatera, vládnuv 34 roků od odsouzení Antigona (po dobytí Jeruzaléma) a od jmenování králem Římany 37 roků.“

⁽⁵⁾ Astronom J. P. Pratt oznámil v roce 1990 zatmění měsíce 29. prosince r. 1 př. n. l. na internetu – „Yet Another Eclipse for Herod“, by John P. PRATT. Reprinted from *The Planetarium*, vol. 19, no. 4, Dec. 1990, pp. 8–14. Podrobně v *Zatmění měsíce 29. 12. ro-*

ku 1 př. Kr. Ant XVII-166: „...velekněz Mathias v den postu... nemohl konat obřad...“ A 167: „Herodes zbil toho Mathiasa veleknězství a upálil za živa jiného Mathiasa s jeho společníky, protože způsobil vzpuru. A právě té noci bylo zatmění měsíce.“ – Data 26. a 29. prosinec a 10. tevet dle www.fourmilab.ch/documents/calendar.CalendarConverter by John Walker.

⁽⁶⁾ Dne 8. nebo 9. prosince roku 30 n. l. začínal v chrámě svátek světel chanuka. Svatý Epifanius uvádí 8. prosinec, ale rok neuvádí.

⁽⁷⁾ Colin J. HUMPHREYS and W. G. WADDINGTON: *The Jewish Calendar, A Lunar Eclipse and the Date of Christ's Crucifixion*. In: *Tyndale Bulletin* 43.2, 1992, 331–351. Nebo taktéž In: *Nature*, 1985. Večer 3. dubna 33 n. l. bylo v Jeruzalémě vidět zatmění měsíce od 6.20 do 7.10 hodin odpoledních podle slunečního času.

⁽⁸⁾ Dle Ezdrášovy knihy vytáhli židé od řeky Ahavy v Babylonii dne 12. nisanu (Ezd 8,31; 7,7) v sedmém roce krále Artaxerxa I. Ten začal panovat na podzim roku 465 př. n. l. Sedmý rok jeho vlády byl tedy od podzimu roku 459 př. n. l. do podzimu 458 př. n. l. Tudíž židé, vracějící se do Jeruzaléma, vyšli v roce 458 př. n. l., našeho dne 14. 4. Nejbližší hebdomada čili sedmiletí po roce 458 př. n. l. začala dnem 1. tišri = 28. 9. 455 př. n. l.; 70. hebdomada začala 1. tišri = 27. 9. roku 29 A. D. a trvala do 1. tišri = 10. 9. roku 36 A. D., půlka byl 1. nisan 33 A. D. a 15. nisanu = 3. dubna 33 A. D. byl Ježíš ukřižován. Tak se ono proroctví splnilo doslova. Viz Jan POUČ: *Náš letopočet, Ježíš Kristus a král Herodes*, in: www.Academia.edu, ch. 40.

⁽⁹⁾ „Náš letopočet“ uvádí autory: Klement Alexandrijský, Tertulián, Epifanius, Eusebius, Nicejský sněm. Tehdy počítali v řeckých olympiádách, dělených na 4 roky. Rok olympiád začínal 1. července a končil 30. června. Oktavián Augustus začal vládnout v roce olympiád 734 (náš rok 43 před n. l. od 1. července do 30. června 42 před n. l.) + 42 roků = rok 776 (od 1. července roku 1 před n. l. do 30. června roku 1 n. l.) V té době se narodil Ježíš a zemřel král Herodes a za 14 roků zemřel Augustus v roce 790 (od 1. července 14 n. l. do 30. června 15 n. l.), za 56 let vlády, podle Tacita. To je počítání v rocích.

⁽¹⁰⁾ Shemaryahu TALMON: *The Calendar Reckoning of the Sect from the Judaen Desert*, in *Scripta Hierolyminiana* IV (1956), s. 162–9.

⁽¹¹⁾ Annie JAUBERT: *La data de la Cene*, Paris 1957; *Jesus et le calendrier de Qumran*, in *New Testament Studies* 7, 1960–61, s. 1–30.

⁽¹²⁾ 23. září roku 2 před n. l. v pravoslavné tradici uvádí prof. Nicola BUX: *Gesu di Nazaret e nato il 25 dicembre?*, in: *Documentazione interdisciplinare di Scienza e Fide*, Dicembre 2011. Anglicky publikováno pod názvem „New Chronology of Jesus Christ and King Herod by Jan Pouč and others“.

Štědrodenní vyznání víry

Na Štědrý den máme v kalendáři vzpomínku na Adama a Evu, které pokládáme za naše prarodiče. Není to však vzpomínka liturgická, ani je neuctíváme jako světce. Ve východní církvi se slaví o 1. neděli adventní vzpomínka na všechny Kristovy předky a spravedlivé Starého zákona, a to zejména na Adama. V liturgii se však hojně používá srovnání mezi prvním Adamem a druhým, kterým je Kristus, jenž nám dává Boží život, jak o tom píše sv. Pavel. Stejně tak, jako o tom píše církevní Otcové, používá se v liturgii srovnání mezi Evou a Pannou Marií.

Otče můj, který jsi všechno stvořil, chci dnes s tebou v úctě hovořit. Důvěrně se mohu k tobě přivínout. Tvůj Syn nám zvěstoval, že jsi Láska!

Otče můj!

Chci dnes před tebou ospravedlnovat ty, na něž všichni nadáváme. Svoje dobrovolné pády zlehčujeme výmluvou: Toto by se nestalo, kdyby..., kdyby nebyli zhřešili ti první, ti prarodiče!

Otče můj!

Vím, že jsi Láska. Z lásky jsi stvořil tento svět. Mnozí by chtěli „z nelásky“ dokázat, že jsi jej nestvořil. A svět povstal proto, že jsi chtěl.

Dal jsi mu život, a nade všechno „věčný život“. Přirozenost mi říká, že umíráme..., a umírá svět.

Bráním tě, Otče můj! Co jsi ty stvořil, to je dobré. Ty jsi věčný a všechno od tebe dostává trvání! Na konci věků bude „obnovena tvář země“! Ty jsi jediným Pánem! Takovým jsi byl, takovým zůstáváš.

Otče můj!

Zlý duch mi chce namluvit, že nejsi dobrý. Stvořil jsi prý zlo – smrt. Bráním tě, opravuji ho, že to jen hřích přivodil smrt.

Umřu v čase, pak ale tvoji milostí vstanu, jako vstal tvůj Syn, který se rovněž podrobil přechodnému zákonu smrti. Tou podrobeností onen zákon přemohl.

Dovol mi, Otče, říci sestrám a bratrům, proč nastal tento „přechodný stav“, který nazýváme smrtí.

Proto, že přišel hřích. Hřích je jediné, co nepochází od tebe, co jsi nestvořil a co jsi nikdy nechtěl.

S hřichem přišla nenávisť vůči tobě.

První hřích spáchal inteligentní anděl! Anděl se proměnil v ďábla.

Ďábel se postaral o to, že přišel druhý hřích – spáchal ho první člověk, první pár – Adam a Eva!

Hříšný anděl, svržený Satan, použil do boje proti tobě člověka.

Adam a Eva podlehli Satanovi. Chtěli se vzepřít proti tobě.

Otče můj!

Proti tobě se nelze svobodně vzepřít. Ty jsi ten, který jsi! Když se odvážíme ke vzpouře, odrazí se to jen proti nám! Tu vzpouru pocítili první lidé na sobě i na svých dětech.

Původně byli krásní a svatí, neboť jsi je stvořil ty, Krása andělů a Svatost sama! Ty jsi byl krásný a svatý vždy, lidé tě dostali darem.

Za dar je třeba děkovat. Dar je dobrovolný. Mohl a nemusel být!

Otče můj!

Adam a Eva ty dary zneužili! Nevážili si tvého daru svatosti!

Podstatná svatost, to jsi ty sám v nás!

Chtěli tě snížit, když se chtěli nadnášet a rovnat se tobě. Chtěli být bohy, ačkoliv věděli, že jen jeden je Pán, jen jeden Bůh!

Dopustili se prvního hřichu – pýchy!

Otče můj!

Chtělo by se nám nadávat..., dnes je však chci ospravedlnit.

Já a my jsme tak stejní! Je jen třeba si to uvědomit. Ve křtu jsi vložil zárodek velké svatosti do našich duší. Ve křtu jsi nás povýšil ke své podobě. Mne – nás, hříšné pokolení Adama a Evy!

Tento zárodek se rozvíjel. Celá Nejsvětější Trojice, ty v Synu a Syn v tobě. V Duchu Svatém jste v nás chtěli založit vládu lásky! V této atmosféře jsme měli růst.

Otče můj!

Kdo z nás se ti může podívat do očí v křestní nevinosti? ...

Otče můj!

Klekám si před tebou ve jménu lidstva a pokorně prosím za sebe i svět:

„Otče náš, odpusť nám naše viny!“

Vyznávám, že jsem zhřešila a je to „má vina, má největší vina“!

Vybalil jsi mě svatostí svého Srdce. Přijal jsi mě rovněž ve křtu za dceru, syna... Slíbil jsi mi království svého Syna. Slíbil jsi mi věčnou blaženost. Úplně stejně, jako jsi ji slíbil prvním prarodičům. Ovšemže, oni to měli lehčí, protože neměli takovou náchylnost ke zlému. Ale to mě neospravedlňuje!

Mně jsi dal, Otče můj, ještě více! Mně jsi dal Krev a Tělo svého Syna! Už přišel, už mě vykoupil, už za mě zaplatil všechno! Všechno do poslední kapky své Božské krve!

Otče můj, naše vina je větší než vina Adama a Evy! Oni poznali pouze tvoji stvořitelenskou Lásku. My jsme poznali také trpitelskou Lásku – vykoupení – utrpení Boha!

Otče můj!

Dnes si připomínáme příchod tvého Syna... Již jde, již klepe: Daruj mi svoje srdce! Jdu za tebe umírat... Pochopíš to, křesťane atomového věku? Pochopíš, že tě Bůh miloval víc než prvního člověka?

Pochopíš to, křesťane druhého tisíciletí, že jedna z tvých dcer, neposkvrněná Panna z Nazareta, čekala na Pána ve své čistotě a pro něho i pro tebe se dnes stává Služebnicí? Jde klepat, aby mu našla příbytek – chlév!

Otče můj!

Děkuji ti za toto zjevení! Otvírám svoji archu, svoje srdce, a pokorně prosím:

Dovol, ať slouží jako svatostánek tvé ztělesněné Lásky – Ježíši!

Z knihy Celý rok so svätými,

Spoločnosť Božieho slova, Nitra 1992

Přeložil -dd-

Kterého jsi, Panno, v Betlémě porodila

Třetí radostné tajemství růžence je o narození Ježíše Krista, našeho Pána, v něm můžeš rozjímat nad těmito třemi následujícími body.

1) Nejdříve jak Panna Maria, aby uposlechla nařízení vladaře císaře Augusta, šla z Nazareta do Betléma (Lk 2,1), kde nenalezla střechu nad hlavou v hostinci a uchýlila se do jedné z jeskyň, které zde byly v okolí, avšak jen pro chudé lidi.

2) Pak, jak se přiblížila hodina narození a Panna Maria porodila Spasitele světa a s velkou zbožností se mu klaněla, zavínila jej pak do skromných plenek, které měla, a položila jej do jeslí.

3) Nakonec nad písní andělů (Lk 2,9-14) a radostí a slávou, se kterou oslavili narození Dítěte, a takto je oznámili pastýřům, kteří v té krajině strážili svá stáda a ihned pospíchali, aby toto nebeské Dítě spatřili a poklonili se mu.

* * *

Ad 1) Při rozjímání nad prvním bodem můžeš svou meditaci zaměřit na okolnosti, jež se udály během cesty, kterou Panna Maria podnikla; je jimi jasně ukázáno, kolik bolesti a obtíží snášela, a ačkoliv byly velké, vše překonala s velkou trpělivostí. První překážkou bylo chladné počasí, neboť toto putování se událo právě uprostřed zimy, kdy bylo obtížné cestovat. Zadruhé, její chudoba jí přiměla snášet

jsou všude odmítáni, nemohlo tomu být jinak, než že tím byli zahanbeni a zmateňeni. Ó, jak velká útěcha a potěcha by měla být pro ty chudé, kteří jsou v tomto světě odmítáni, zneváženi a opuštěni, když se uváží, jak ty nejsvětější a nejvznešenější osoby, které by měly být nejvíce ze všech na tomto světě uctívány (rozuměj Královna nebe a její svatě Dítě), trpěly více než všichni ostatní!

Ad 2) U druhého bodu se můžeš zastavit svými duchovníma očima u toho, v jakém rozpoložení byla Nejsvětější Panna v den, kdy se narodil Spasitel, a uvidíš ji naplněnou ctnostmi, zbožností a v čiré čistotě, v tak nádherné kráse, kdy byl její duch povznesen k Bohu, že žádný lidský jazyk nedokáže to vše vyslovit.

Zjistíš, že na rozdíl od bolesti (Gn 3,16), kdy každá žena rodí v bolesti, pocítila nevýslovnou útěchu a radost, a takto byla zcela ponořena do Boží přítomnosti, když nebeský Ženich vyšel nadpřirozeně z jejího lůna jako z nejvzácnější ženichovy komnaty, bez jakéhokoliv porušení jejího přechistého panenství. Ó, Panna a Matka, Matka a Panna; pocta, která nebyla nikdy darována jiné ženě! Být matkou Boha a matkou svého Boha a Stvořitele! Kdo může kdy po-

který se skrýval pod rouškou tak velké chudoby! S jakým soucitem jsi své slzy prolévala se slzami svého nejdražšího Syna, které proléval, když cítil tak velkou chudobu a tíseň! S jakou největší láskou jsi jej oděla do skromných plenek a kojila jej svými svatými prsy, které byly zázrakem vždy naplněny mlékem! Tyto události postačují rozehřát každé studené a bezcitné srdce, které by o nich mluvilo pouze lehkovážně.

Ad 3) Rozjímání nad třetím bodem ti napomůže získat soucit, uvážíš-li, jak tento Nejmocnější vladař, tento Král všech králů (srov. Kol 3,1; 1 Tim 1,17; Zj 17,14 a 19,16), kterého ani nebe ani země nemůže obsáhnout ani pochopit, se ponížil a dal se uložit do nepohodlných jeslí na trošku sena; ten, kterého andělé uctívají a v jehož přítomnosti se třesou mocnosti zla, se nyní třásl zimou mezi dvěma zvířaty. Božský Spasiteli, co to znamená? Jaká pokora a ponížení, Králi králů! Co miníš udělat s těmito jeslemi, ty, který máš trůn nad cheruby? Jak jsi sem přišel, věčné Slovo Otce? Proč nyní tolik pláčeš, ty, který jsi Radostí všech andělů? Skutečně, zakryl jsi svou božskou přirozenost naší lidskou přirozeností, abys byl Králem a Spasitelem Izraele a celého světa. Láska, s kterou jsi nás chtěl vykoupit, tě přiměla k těmto událostem; láska, která tě přiměla sestoupit z nebe, abys nás zachránil, tě nyní přiměla, aby ses narodil a ukryl svou moc touto chudobou, abychom se tak naučili být tichými a pokornými a činit pokání. Chudobou, kterou jsi na sebe vzal, nám také ukazuješ, že jsi oznámil své narození chudým pastýřům (srov. Lk 2), kteří k tobě přišli a klaněli se ti. O této návštěvě a uctívání pastýřů máme také pozorně rozvažovat a co nejvíce je napodobovat.

Zdroj: <https://archive.org/details/HowToMeditateUponTheMysteriesOfTheRosary-OfTheHolyVirginMary>

(Jak rozjímat nad tajemstvími růžence blahoslavené Panny Marie.

Sepsáno italsky otcem Gasparem Loartem z Tovaryšstva Ježíšova a nově přeloženo do angličtiny r. 1613)

Přeložila -hš-

mnoho nepohodlí, zvláště když pod srdcem ještě nosila Dítě. Zatřetí, také nedostatek ubytování, které jí nemohlo být poskytnuto nikde v celém Betlémě, ačkoliv dobrý Josef pro to jistě podnikl s velkým úsilím vše možné. A nyní, když viděli, že

chopit, co jsi v srdci cítila, když jsi svými očima spatřila Prince nebe ležícího nahého na zemi; když se třásl zimou ten, který oděl všechny a dával teplo všemu tvorstvu? S jakou zbožností ses také sklonila na zem, abys uctila novorozeného Krále,

Kníže pokoje (Iz 9,5)

Vánoční doba je pro nás věřící v Krista požehnanou dobou našeho života v Bohu. V radosti jsme se připravovali v adventu na příchod Mesiáše. V nebeském jásetu se přibližujeme ke Spasiteli, Knížeti pokoje, který plní naše očekávání a zasypává nás svojí nebeskou milostí. Pane Ježíši, celým srdcem Tebe ctíme. Maranatha, přijď, Pane Ježíši!

Slovo se stalo tělem

Známe prolog z Janova evangelia, který nám zjevuje ona velká tajemství ohledně Vykupitele. Jako první nám říká milovaný apoštol: „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. Bylo na počátku u Boha. Vše bylo skrze ně a bez něho nebylo nic. Co bylo v něm, byl život a ten život byl světlem lidí.“ (Jan 1,1-4)

O něco později k tomu dodává (Jan 1,14): „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi a my jsme patřili na jeho slávu, slávu, jakou má od svého Otce jako jediný Syn plný milosti a pravdy.“

Toto učení apoštola je velmi obsažné a můžeme z něho načerpat duchovní potravu v plnosti, protože je plné rozkoše a života.

Pochopíme tedy, že princip stvoření, to Slovo, je jediný Syn Boží. On je na začátku před všemi stvořenými věcmi. On je věčný a všemohoucí. To, co říká jako Slovo, jako věčné Slovo, to se plní. Spolu s Otcem má také Syn život v plnosti a my přijímáme svoji existenci, náš život od Boha. Celý viditelný a neviditelný vesmír dostává svůj princip od Boha, který je všude přítomný, všechno naplňuje, a přece ve svém stvoření je různý.⁽¹⁾ Bůh je věčné bytí. On je různý od stvořené hmoty, od svých tvorů. Je jeden, nerozdělený, dokonalý, věčný, nekonečný. Bůh existuje sám ze sebe a skrze sebe sama (lat. „aseitas“). On je nade vším stvořeným a nic není nad ním a mimo něho, protože on obsahuje celé své stvoření a nic mu nemůže uniknout.

Člověk se ale může uzavřít jeho světlu a jeho milosti. Může utéci a schovat se, aby Boha a všechno, co od něho přichází, neviděl, ale přesto zůstává pod dohledem Božím, který všechno vidí, všechno ví, zná věci viditelného i neviditelného vesmíru. Před ním jsou minulost, současnost a budoucnost jako otevřená kniha. Stvořené věci jsou podrobeny času, který byl Bohem stvořen, který je věčný ve věčnosti, která

nás přesahuje. Bůh vidí ve stejném momentu stvoření celých dějin. A je úžasný div, že člověk je přesto svobodný ve svém jednání a ve své volbě. Svobodný, aby Boha přijal, nebo ho odmítl. Svobodný, aby dělal dobré, nebo zlé. Bůh nenutí nikoho, aby ho miloval, a ti, kteří ho doopravdy milují, to činí svobodně. Proto jsme byli stvořeni, proto Bůh člověka stvořil ke svému obrazu. Proto člověk Boha, svého Stvořitele, miluje svobodně. Tato důvěřivá odevzdanost – kterou ve své víře v Boha činíme – je největším pokladem. Byli jsme Bohem stvořeni, abychom s ním věčně žili v lásce a věčné radosti nebeské. Proto existujeme, a náš život na zemi je svobodná a vědomá příprava na věčnost v ráji. Teď je tomu tak, že Nepřítel, který se od Stvořitele z vlastní vůle odklonil, zasévá zlo do člověka i všude kolem. Hřích zatemnil svědomí a člověka ponouká k tomu, aby se od Boha vzdaloval a konal to, co je zlé. Tak vstoupila smrt se svým rozkladným dílem do stvoření a do člověka. Člověk je podroben zákonu hříchu a bu-

de proto sváděn na cestu, která ho vzdaluje od dobra a od nebe. Jako otrok hříchu se ponořuje člověk do odporného bahna zla a postupně se stává nepřijatelným pro věci Boží, pro pravdu, pro dobro, pro opravdovou lásku.

Pak se stává člověk loutkou, hračkou Nepřítele, vrhán sem a tam podle svých nálad, svých slabostí, své pýchy, své vlastní ubohosti. Ano! Bez Boha je člověk slepý a nepoznává už smysl života, napomínající prst Boží, který ukazuje smysl dějin, nerozpoznává dobré od zlého. Nepřítel člověka zbavuje odvahy, vede do zoufalství, do tmy, do smrti... Abychom se zachránili z této neblahé pastí, vzal na sebe Syn Boží tělo a stal se člověkem. Tady pochopíme lépe smysl vánočních svátků. Věčné Slovo přichází do našeho světa a přináší nám uzdravení a spásu. Dává nám znovu život, vylévá svoji milost na nás, osvětluje nás a pomáhá nám, abychom šli jemu vstříc a zůstali na cestě k nebi. Bůh nám dává ten mimořádný dar, že se stal člověkem, a představuje tak celému lidstvu znovu dokonalý obraz Stvořitele. Proto přichází skrze Pannu Marii, zcela čistou, zcela svatou, tu jedinou, která byla hodna tohoto Božského daru. Pro toto dílo spásy vyvolil Bůh Marii. Ona nosila Stvořitele, který nese všechno. On vyrůstal v jejím klíně. On darovala lidem Vykupitele, aby přijali světlo a byli zachráněni. Musíme Marii, Matku Ježíšovu,

Gerard van Honthorst (1592-1656): Klanění pastýřů

Matku Spasitele, stále ze srdce uctívat. Ona je Královna nebe (srov. Zj 12,1n). Ano! Nejpokornější a nejsvětější stvoření přivádí na svět Syna Božího, Světlo světa, který daruje věčný život. Proto řekl prorok Izaiáš (9,5): „Neboť se nám narodilo dítě, byl nám dán syn, na jeho ramesnou spočinula moc a bylo mu dáno toto jméno: Zázračný rádce, Silný Bůh, Věčný otec, Kníže pokoje.“

Kníže pokoje

Vánoční svátek nám umožňuje, abychom se zamysleli nad Knížetem pokoje. On je Knížetem, když je malé dítě. Když dovršil svoje vykupitelské a spasi-telské dílo v dospělém věku, stal se Králem: „Král králů a Pán pánů.“ (Zj 19,16)

Vánoce, Vánoce, požehnaný čas pro všechny lidi. Hle, světlo přichází na svět a zahání tmu. Tímto světlem je Je-žíš Kristus.

On je náš mír. Proto zpívají andělé z nebe (Lk 2,14): „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v nichž on má zalíbení.“

Ano, Ježíš je mír a dává mír, ale mnoho lidí ho ještě odmítá. Odpadnutí od víry se šíří všude na světě, především na Západě, a tento mír, který přichází od Boha, se odsunuje do dále, protože nejsou lidé, kteří by jej přijali a šířili. Tak vznikají trosky, utrpení, rebelie, katastrofy a války, které všude propukají. Svět neží-je v míru a blíží se k těžké zkoušce, protože se tvrději vyhýbá přijmout světlo a mír Boží. Ještě se na to dá reagovat. Musíme se vrátit nazpět k Pánu a k věrnosti k církvi, která trpí a je pokornější, přesto stále vyzařuje světlo Pánovo. Církev jako Nevěsta se kráší, aby přijala svého Ženicha a ukázala ho lidem, aby ho milovali a přijímali jeho milost a všechny jeho svaté dary. Církev spěje v porodních bolestech ke svému omlazení. Skutečný lid Boží je opravdu lidem hluboké radosti, lidem, který šíří mír, naději a lásku. Nechejme Ježíše, aby ve vánoční době vstoupil do našich srdcí! Pak budeme šířit v našem okolí, v našich rodinách, v naší zemi žiznici po spravedlnosti a míru jeho mír. Žijeme v čase milosti a my křesťané máme povinnost svědectvím svého života nechat zazářit lesk pravdy a života. Naplňujeme svoje vnitřní lampy, dokud je ještě světlo. Pravidelnou, vytrva-

Dne 8. prosince, v den slavnosti Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu, vyšla z iniciativy Mons. Jana Graubnera, olomouckého arcibiskupa, audiokniha na CD „JOSEF KAREL MATOCHA – BISKUP A VYZNAVAČ“ u příležitosti jeho 130. výročí narození a 70. výročí biskupského svěcení. Audiokniha, podle stejnojmenné knihy P. Jindřicha Zdeňka Charouze, OPraem., namluvila paní Hana Maciuchová, hudbu složil Lukáš Hurník, režíroval Michal Bureš. Kniha P. Charouze byla mj. prvním titulem, který vydala v roce 1991 obnovená Matice cyrilometodějská.

Audiokniha na CD lze zakoupit v prodejnách Matice cyrilometodějské v Olomouci – 62 minut, 229 Kč.

JOSEF KAREL MATOCHA

Pocházel z rodiny kováře s 11 dětmi, po studiích v Olomouci odešel na studia do Říma, kde získal v roce 1915 doktorát z teologie. Po návratu působil jako vojenský kaplan ve Vojenské nemocnici v Ružomberoku. Na teologické fakultě v Olomouci přednášel již jako řádný profesor a dvakrát byl děkanem fakulty. V březnu 1948 jej papež Pius XII. jmenoval arcibiskupem olomouckým.

Úřad však mohl vykonávat pouze do Velikonoc v roce 1950, kdy byl nezákonně internován a izolován komunistickou státní mocí. Jeho spolupracovníci byli zatčeni a uvězněni. Arcibiskup Matocha nesměl vycházet ze své rezidence, kde byl neustále pod dozorem příslušníků StB, kteří mu nedovolili ani číst noviny a poslouchat rozhlas.

V roce 1999 mu byl in memoriam prezidentem České republiky Václavem Havlem udělen Řád T. G. Masaryka.

„Bylo pro mě zjevením potkat se s příběhem člověka, o kterém dosud tak málo víme. Jeho nezlomný postoj, pevná vůle, neutuchající víra v pravdu a lásku jsou mi hlubokou inspirací.“ (Hana Maciuchová)

lou a důvěrnou modlitbou dovolujeme, aby naše srdce naplňoval nebeský olej, abychom mohli přijmout Spasitele, onoho Ženicha. On přichází o Vánocích. On je přítomný v naší Eucharistii. S důvěrou a láskou ho můžeme tajemným způsobem uctívat v Nejsvětější svátosti. On je tam přítomný. Slovo Boží dává jeho Tělo jako pokrm. Je to Chléb života.

Slavme Vánoce se zbožnou odevzdaností. Skloňme se v pokoře a víře před tím, který přináší uzdravení, spásu a opravdovou radost.

Pozvěme lidi, aby přijali v tichosti a s veselostí Vykupitele, Knížete pokoje, a dejme pozor, aby jeho pokoj zůstal v nás a rozšířil se do světa.

Jdeme ke svatým jesličkám a uvažujme a uctívajme s Pannou Marií a se svatým Josefem Božské Dítě.

Přijď, Pane Ježíši, přijď!

Všem přeji požehnané a radostné Vánoce.

Z Maria heute 12/2014
přeložil -mp-

Poznámky:

(1) Bůh se liší od svého stvoření. Svět není Bůh, jak to nesprávně uvažují panteisté. Stvoření věci mají hranice a jsou ve vývoji. Celý vesmír je podřízen Božím zákonům a není nekonečný. Jediný Bůh je nekonečný a věčný a zaujímá v sobě všechno vědění, všechnu absolutní a dokonalou moudrost.

Vánoce v internaci

Úryvek z knihy sestry Jany Lapšanské: V Tvém náručí

Poznámka nakladatele: Sestra Jana Lapšanská byla společně se svými spolusestrami z Kongregace Neposkvrněného početí Panny Marie třetího řádu sv. Františka z kláštera v Přerově nuceně vyvezena do českého pohraničí 13. září 1950.

* * *

...Netrvalo dlouho a nás, nejmladší sestry do třiceti let, vyvezli z Filipova do Varnsdorfu. Byly jsme krásná mladá děvčata, tedy v řeholním rouchu. Komunistická moc naplánovala, že budeme pracovat ve velké továrně na punčochy. *U Kunertů*. Tenkrát se to už jmenovalo *Elite*. Když na nás ráno čekal autobus a když se Matka představená ptala, kam nás povevou, nechtělo se jim popravdě odpovědět. To prý – „že se ještě dozvíte...“

Už při prvním překročení brány textilní továrny *Elite* ve Varnsdorfu mne zaujal velký obraz pracující mladé ženy. Šikovné děvče. Nejlepší pracovnice závodu. Přijdeme na další chodbu: zase velký obraz té samé dělnice. Nejschopnější údernice. Jmenovala se Lastovičová. Byla všude. Pracovalo zde okolo dvou tisíc dělníků, hlavně žen, a všude křičel obraz jen té jedné. Lastovičová. Jednička závodu!

Došly jsme do obrovské haly rozdělené na čtyři části. V jedné části byl stroj na razítkování punčoch. Jednotlivé části haly od sebe oddělovaly vysoké regály. V jednom oddělení pracovaly vězenkyně, v dalším my, v dalších normální dělnice – děvčata a ženy. Nikdo se nám neposmíval. Občas se k práci zpívalo. Jednou se spustila na druhé straně regálů píseň: *Má Pán Ježíš, má mě rád, dí to Písmo nastokrát... On mě velmi miluje... Má mě rád on nastokrát...*

Nejvíce zpívalo děvče Dáša. Vůbec ji nezapadlo, že by s obsahem písničky nemuselo být něco v pořádku. A tak ji rychle zarazili a vysvětlili, že teď je doba, kdy se nemůže chválit nějaký Pán Ježíš, ale jen komunistická strana.

V továrně jsme měly společné toalety a umývárnu s vězenkyněmi. Na záchod nás vždycky doprovázela dozorkyně a – světe div se – dostala nás na starost právě ona slavná údernice z obrazů po celé továrně, Lastovičová.

„Soudružka Lastovičová bude vaše dozorkyně, tak ji koukejte pěkně poslouchat

a nevymýšlejte nic, čím byste ji provokovaly!“ oznámili nám. Bylo mezi námi i několik profesorek z Hejčína...

Lastovičová se k nám chovala přísně a odměřeně, ale necitily jsme z ní nepřátelství. Procházela mezi námi, dávala pozor a kontrolovala, jak pracujeme. Tu se zastavila, poradila, tu podala repas, tu nás poslala orazítkovat punčochy, tu poslala punčochy na párování, kontrolovaly se barvy a velikosti punčoch...

V podniku *Elite* se také kradlo. Tehdy jsme pracovaly s materiály, jako je nylon, silon nebo perlon. Nové silonové punčochy byly žádaným zbožím, vynést načerno nějaké ven z továrny znamenalo přilepšit si. Lidé to dělali navzdory častým a neohlášeným kontrolám. Odchod z továrny domů probíhal tak, že na konci směny zahoukala siréna a již převlečení lidé stojící na chodbách vyrazili po schodech dolů, na vrátnici a ven z továrny. To byl úprk!

Některé dny si vedení usmyslelo, že bude kontrola, jestli lidé nevynášejí hotové výrobky ven z továrny. Kontrolám se říkalo „rentgeny“. Tehdy se zatarasil východ z fabriky a z jedné úřednické kanceláře vznikla místnost, kde byl každý důklad-

ně prohlédnut, podobně jako zločinec, jestli u sebe nemá zbraň. Každý musel projít „rentgenem“. Kontroloři kontrolovali muže, kontrolorky zase důkladně prohlížely ženy, přece jen, přišpendlená punčocha mohla být kdekoli. Pamatuji, že jednou „rentgen“ odhalil kradené punčochy u dozorkyně, která hlídala pracující politické vězenkyně. Chodívala po továrně v takovém vojenském oblečení a s páskou na ruce. Zvedlo se pěkně haló! Lidé se podívali tomu trapasu – druhé hlídá, sama krade... Ale hned nato přišel rozkaz:

„Mlčet!“

Čekaly jsme, že ji za takový prohrěšek určitě vyhodí z práce, nebo alespoň zbaví důležitého postu dozorkyně. Jaké bylo naše překvapení, když druhý den stála v jídelně se svou páskou na ruce a vydávala jídlo, jako by se nechumelilo...

Jídlo bývalo peprné. Jednou guláš s chlebem, jindy zase chléb s gulášem a pořád dokola. Guláš býval na více způsobů – od segedínské po bramborový... Jednou jsme už stály v dlouhé frontě na výdej oběda a na okénku bylo napsáno: *KUŘATA*. Zavládlo nepopsatelné nadšení! Po dlouhé době jsme se zaradovaly, že bude změna. Nedočkávě jsme se pohybovaly vpřed dlouhou frontou k výdejnímu okénku – s vytouženým kuřetem. Ale u okénka nás odzbrojila informace, že kuře je jen za příplatek. Neměly jsme peníze, tak alou na konec fronty... a na guláš. Ještě dlouho jsme se tomu se sestrami smály, jakou jsme dostaly chuť na kuřata...

Ale zpátky k Lastovičové. Nadešly Vánoce. Lastovičová k nám zachovávala neutralitu. Nebavila se s námi, ale ani proti nám nepodnikala žádné nepřátelské kroky. Chovala se korektně. Domluvily jsme se se sestřičkami, že jí k svátkům popřejeme. Několik z nás šlo za ní. Shlukly jsme se okolo soudružky údernice a pěkně jsme jí popřály požehnané Vánoce. Jedna sestra jí věnovala malý obrázek s Ježíškem na postavení. Obrázek šel zaklapnout a položit, a když se rozdělal, tak stál. Jak Lastovičová ten obrázek dostávala, usmála se: „Děkuji vám pěkně!“

Každé z těch čtyř oddělení mělo svoji dozorující dělnici, která měla pro sebe svůj stolek. Tam měly své věci a teď o Vánocích tam každá měla postavený vánoční stromek. Lastovičová si Ježíška

Novicka Jana Lapšanská

postavila na svůj stůl pod stromeček. Všichni, kdo procházeli okolo stolu, ten obrázek viděli.

Netrvalo dlouho a soudružku dozorcující údernici zavolali na vedení podniku. „Soudružko, ten obrázek tam nemůžeš takhle mít.“

„A proč ne? To je můj stůl.“

„Nechápeš, že se jedná o náboženský obrázek?!“

„To ano. Přece můžu mít na svém stole, co chci, ne?“ Nedala se. Obrázek neschovala. Druhý den za ní došli znovu. A ať to dá pryč.

„Ne, nedám. Je to můj stůl.“

„Soudružko, nemůžeš se zastávat náboženství. To je proti socialismu. Jestli si nedáš říct, nebudeš moci dál zastávat tenhle post a o svoji funkci přijdeš!“

Jak tak procházela okolo nás, slyšely jsme ji, jak si pro sebe potichu říká: „Já se nenechám druhými zbavit funkce! Zbavím se funkce sama.“ A podala výpověď. Něco takového vedení podniku absolutně nečekalo. Největší hvězda továrny, vzor celého závodu *Elite* Varnsdorf podává výpověď! Ještě dva dny chodila do práce a než odešla, řekla nám: „Víte, já jsem věřící. Slovenka. Dcera ruského vojáka. Vracím se na Slovensko k mamince.“

Pár dnů jsme ji ještě potkávaly ve městě. Když jsme chodily v zástupu na večerní mši svatou do kostela, mlčky čekávala v boční ulici a pak se vmísila mezi nás. Ale potom se po ní slehla zem. Je otázka, jestli k mamince na Slovensko vůbec došla, o Lastovičové jsme už nikdy později neslyšely.

V Moravské Třebové

V *Elite* jsme pracovaly podle stanoveného plánu. Ten se musel každý den splnit. Jedna sestra, moc hodná a jemná duše, plán nestihala. Z vedení podniku vyslali soudruha Hrbáčka, aby sestře domluvil. Musel jí vytknout, že nemá splněnou normu. Ten Hrbáček byl citlivý muž, a když výtku sestře sděloval, málem u toho plakal. Sestra jej uctivě poslouchala, a ještě uctivěji odpovíděla: „Promiňte. Promiňte, už to nebudu dělat. Nezlobte se, že vám působím starosti.“ Řeholním způsobem citlivého soudruha odprošovala. Bylo dojemné. A komické.

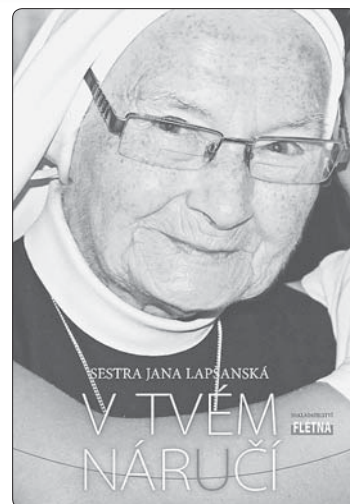
Zmocněnkyni, která nás hlídala na ubikaci v budově bývalého soudu, jsme se sestrami začaly říkat *Hvězda*. Na rozdíl od jiných zmocněnkyň, co nás hlídaly, chodila do práce kvůli svému chatrnějšímu zdraví na menší počet hodin. V době, kdy jsme pracovaly v továrně, prohlížely zmocněnkyně naše osobní věci. *Hvězda* v tom vynikala. Jednou se stalo, že školská sestra Avelia kvůli něčemu přišla na směnu do továrny později a všem nám oznámila: „Modlete se! *Hvězda* je na soudu!“

Jinou skupinu sester umístili k pleťářům, na oddělení k mladým chlapcům. Pochopitelně s dopředu jasným plánem, jak se to tam vzájemně spáruje. Moc šikovné a krásné sestry k těm hochům dali, a jak se sestřičky na tomhle oddělení objevily, chlapci byli úplně bez sebe. Hned si je oblíbili. Přátelství hochů a sester dosáhlo takového stupně, že sestry učily mladé dělníky modlitbě a ti jim za to byli vděční. Dokonce je hoši večer po práci vyhlíželi venku, až půjdou do kostela a přidávali se k nim. Plán na svedení sester mladými spolupracovníky úplně selhal, místo toho začali mladí dělníci navštěvovat kostel...

To už bylo na vedoucí orgány příliš. Nejdřív jsme jim „popletly“ nejlepší pracovníci podniku, potom zase mladé pleťáře...

Po takovém fiasku bylo rozhodnuto, že nás po půl roce z Varnsdorfu rozvezou po okolních továrnách. Než se tak stalo, ještě si vzpomínám na jednu situaci.

Každý pracovní den bývala v *Elite* dopoledne oko-

V *Tvém náručí* je fascinující životní svědectví nenápadné řeholnice zpod Vysokých Tater, která učinila velké rozhodnutí: ve svých 93 letech vydala čtenářům všanc své nitro. V knize jsme konfrontováni se všemi odstíny lidského života, přičemž zde nacházíme oázu pokoje, smysl pro upřímnou a čistou lásku, pro čest a spravedlnost a vše prostupující lásku k Bohu.

Vydalo nakladatelství *Martin Leschinger - FLÉTNA*,
brož., A5, 226 stran, 255 Kč.

Lze objednat či zakoupit také
v prodejnách *Matice cyrilometodějské*
(kontakt na poslední straně *Světla*).

lo desáté hodiny motivační desetiminutovka. Kdo chtěl, mohl veřejně přednést svůj příspěvek. Žádoucí bylo podporovat dobrou pracovní atmosféru. Během jedné desetiminutovky bezprostředně po tom, co bylo rozhodnuto, že nás propustí, jsme najednou zbystřily - z ampliónu se ozvala nečekaná slova: „Divíme se vedení továrny a všem zodpovědným pracovníkům, že při tak katastrofálně špatném materiálu, se kterým pracujeme, nám berou a posílají pryč nejlepší pracovníce, řeholní sestry...“

Příspěvek v podnikovém rozhlasu dál ale jako když utne, dotyčnému vypnuli mikrofon. A napříště bylo stanoveno, že každý řečník musí být dopředu zkontrolován...

„Každý, kdo bude chtít příště v desetiminutovce povzbudit a pozdravit pracující lid, musí se přihlásit na kádrovém oddělení. Teprve potom si bude moci říci své!“

Svatý Vincenc Maria Strambi

„V tomto člověku je přemíra svatosti,“ nechal se slyšet papež Pius VII. Kdyby mohl, možná by Vincence Strambiho svatořečil už za jeho života. Učinil tak ovšem až o století později jeho nástupce na Petrově stolci Pius XII.

Vincenzo Domenico Salvatore Strambi, jak se jmenoval celým jménem, se narodil 1. ledna 1745 v městečku Civitavecchia, kde byl jeho otec lékárníkem. Již od školních let se Vincenc zaobíral myšlenkou kněžství. Rodiče o tom však přes všechnu svou víru deklarovanou i skutky nechtěli ani slyšet. Vincenc byl totiž jejich jediným dítětem, které nezemřelo v útlém věku jako tři jeho starší sourozenci. Rodiče chtěli dědice, chtěli vnuky.

Chlapec věnující se ve volném čase chudým se však nevzdával a nakonec si vstup do semináře vyvzdoroval. „*Nechci žádné jiné dědictví než jen ukřižovaného Krista,*“ řekl do očí svému otci, a tak v roce 1762 vstoupil do semináře v Montefiascone. Otec ale neztrácel naději a ještě poté, co Vincenc přijal podjáhensství, mu vzkázal, že má pro něj výhodnou partii v podobě jedné zbožné dívky. Vincenc odpověděl po svém: poslal otci v obálce obrázek Matky Boží, na který napsal lakonickou poznámku: „*Tohle je má nevěsta.*“

Časem Vincenc nastoupil do římského Collegio Nuovo a později přešel do Viterba, kde jej místní biskup pověřil úřadem prefekta semináře. Za další rok byl přemístěn do Bagnoregia a zde byl také 14. března 1767 vysvěcen na jáhna.

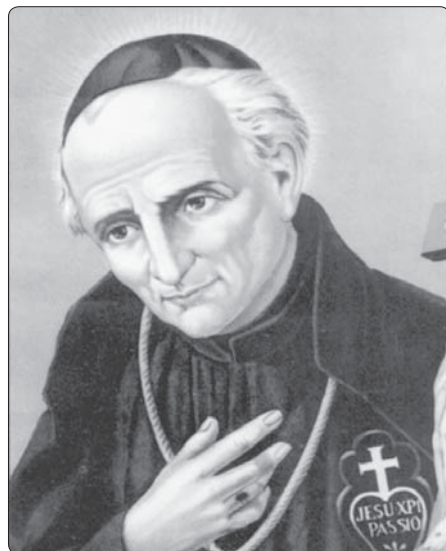
Předtím, než měl přijmout svěcení kněžské, zavítal Vincenc do kláštera pasionistů v městečku Vetralla. Setkal se zde se sv. Pavlem od Kříže, zakladatelem této kongregace. Osobnost rodáka ze severoitalské Ovady i duch komunity mladého adepta kněžství okouzly natolik, že požádal o vstup do této kongregace. Svátý Pavel od Kříže jej však kvůli jeho tělesné slabosti odmítl přijmout. Domníval se též, že Vincenc není na život pasionisty disponován. Z podobných důvodů byl předtím Strambi odmítnut i lazaristy a kapucíny.

S jistou hořkostí v srdci byl Vincenc 19. prosince 1767 vysvěcen na kněze. Poté se navrátil do Věčného města, aby zde dokončil studia. Touha po vstupu k pasionistům však v něm nijak neskómírala, až nakonec otce zakladatele přece jen pře-

svědčil a ten jej do kongregace přijal, aniž by tušil, že v osobě Vincence Strambiho přijímá příštího světce. Dne 24. září 1769 mohl Vincenc Maria od sv. Pavla, jak znělo jeho řeholní jméno, složit slavné sliby.

K italskému nebi vyletěla jeho slavnými sliby nevidanou rychlostí zářivá hvězda. Doslova fascinoval svými kazatelskými a exercitátorskými schopnostmi, byl pozván kázat dokonce i kardinálskému sboru. Hlavně však svůj dar zúročoval při lidových misích, které často vykonával po boku sv. Kašpara del Bufalo. V roce 1773 chtěli představení využít této Strambiho přednosti a jmenovali ho profesorem pasionistického semináře v Římě.

Další úřady přicházely s plynoucími lety, jako například úřad provinciála kongregace či generálního postulátora a definitora, a když zemřel papež Pius VI., dostal Vincenc Strambi při konkláve několik hlasů! A nebyla to jen Strambiho proslulá erudice a schopnost proniknout kázáním až do nejzazších komůrek srdcí, které kardinály vedly k napsání jeho jména na lístek při hlasování o novém papeži, ba ani jeho duchovní vedení četných zasvěcených osob, včetně těch s mitrou či kardinálským kloboukem. P. Vincenc se vyznačoval obzvláštní úctou k Nejsvětější krvi Ježíšově a k této úctě vedl i druhé, vynikal bohabojným životem a zasazoval

Svatý Vincenc Maria Strambi

se o to, aby bohatí podporovali chudé. Sám jim v tom šel příkladem a nejednou rozdál vše, co v té době vlastnil. Stávalo se dokonce, že po boku žebráků poklekl na římské dláždění a žebрал, aby pak vyzískané prostředky nasypal do dlaní těm, kteří je měli prázdné.

Svatého života se Strambi nevzdal ani po roce 1801, kdy byl jmenován biskupem Maceraty a Tolentina. I nadále zachovával regule pasionistů, i nadále nosil řeholní hábit. Zřídil nový seminář a sám v něm přednášel, osobně se setkával s již vysvěcenými kněžími a dovolával se jejich poctivého zachovávání kněžského poslání. Obnovil v diecézi působnost dvou ženských řádů a usiloval o návrat dalších. Dbal o výuku náboženství, a to i pro dospělé, vystavěl několik sirotčinců a starobinec, chránil jako správný pastýř své ovce před vlky.

Nejvýrazněji se to projevilo v roce 1809, kdy Napoleon svým dekretem připojil Maceratu k Francii a nařídil přechíst toto rozhodnutí ve všech kostelích diecéze. Biskup Vincenc se proti tomuto nařízení postavil a svým kněžím čtení zmíněného císařského výnosu zakázal. Nejen že odmítl zavést do liturgie v rámci uměle šířeného galikanismu francouzský jazyk, ale dokonce odmítl vydat novým vládcům seznam bojeschopných mužů. To vše deset let poté, co byl Francouzi obsadivšími Řím na pár měsíců zajat, to vše v době, kdy byl Napoleon neomezeným pánem Evropy. Francouzi zareagovali rázně – vzdorného biskupa odmítajícího složit přísahu věrnosti zatkl a vyhnali z Maceraty. Biskup Vincenc našel nový domov v Novaře a později v Miláně, kde jej přijal markýz Modigninani, jenž se při té příležitosti svěřil jeho duchovnímu vedení. Když se pak v roce 1814 do své diecéze císařský vyhnanec vracel, vítaly jej na kilometry dlouhé špalíry jásajících věřících.

Zhoubný francouzský revoluční duch se za ony čtyři roky neblaze podepsal na tvářnosti maceratské diecéze. Biskupa Vincence tak čekala perná práce na její obnově. Už v ponapoleonském období si Francouzi zřídili v Maceratě svou zá-

kladnu, odkud chtěli udeřit na nepřátelské Rakušany. Lid se v obavě o holé životy utekl ke svému biskupovi. Ten svolal do své soukromé kaple všechny kněze, které v dané chvíli shromáždit mohl, a s nimi i bohoslovce, aby se společně modlili za záchranu města. Po půldruhé hodině učinil veřejné prohlášení: Macerata bude na přímluvu Panny Marie ušetřena zkázy. A stalo se: Francouzi byli poraženi a biskup Vincenc přemluvil jejich velení, aby se při ústupu neukryli ve městě, protože případný útok Rakušanů by pro Maceratu znamenal zkázu. Přemluvil i rakouské generály k šetrnému zacházení se zraněnými francouzskými vojáky, léčenými ve městě.

Když se mu přiblížila osmdesátka, požádal maceratský ordinář o svolení opus-

tit biskupský úřad. Lev XII. mu je sice udělil, současně z něj však učinil svého osobního poradce. Vincenc Strambi jím byl pouhých čtyřicet dní. I ty však stačily, aby se pod jeho vlivem vrátila do lůna církve odpadlá Napoleonova sestra Pauline.

Jednoho dne sklátila papeže Lva XII. těžká choroba. P. Strambi v reakci na to nabídl Bohu svůj život výměnou za život Svatého otce. Pár dní nato se výměna dovršila – P. Vincenc opouští tento svět ve stejný den, ve kterém na něj přišel (1. ledna 1824), a Jeho Svatost Lev XII. se zázračně uzdravuje a na dalších šest let usedá zcela zdrav na Petrův stolec.

Vincenc Strambi po sobě zanechal nezměrné dílo jako autor i jako vůdce duševních věřících. Napsal životopis zakladatele

pasionistů sv. Pavla od Kříže (předmluvy k němu se ujal bl. Dominik Barberi, viz *Světlo* 34/2017). Duchovním působením pak stovkám a tisícům lidí svými kázáními i příkladem změnil život, ba některé dovedl ke svatosti (kupříkladu již zmínovaného sv. Kašpara del Bufalo, mystičku bl. Annu Taigiovou či ctih. Luisu Mauiziovou).

Jeho hmotné i duchovní dílo korunovali dva papežové stejného jména – nejprve Pius IX. dne 26. dubna 1925 a poté Pius XII. dne 11. června 1950 – ten první jej beatifikoval, druhý kanonizoval. Liturgická památka tohoto velkého dobrodince, kazatele, misionáře a bojovníka za věc církve připadá na den jeho narození pro svět i pro nebe – na 1. leden.

Papež František: Lidová zbožnost je imunitním systémem církve

„Naše poutní místa jsou po mnoha stránkách nenahraditelná, protože udržují při životě lidovou zbožnost,“ řekl papež František při audienci pro 600 účastníků mezinárodního semináře rektorů a správců poutních míst. Jak dodal, lidová zbožnost je imunitním systémem církve, který ji před mnoha věcmi chrání.

„Jak velmi potřebujeme poutní místa na každodenní cestě církve! Jsou místem, kde se náš lid nejraději shromažďuje a v prostotě vyjadřuje svou víru, podle různých tradic vžitých od dětství,“ zdůraznil Svatý otec hned v počátku své promluvy. Položil pak důraz na tři aspekty poutních míst: přijímání poutníků, modlitbu srdce a svátosti, především svátost smíření. Papež František předně upozornil, že poutní místa jsou stále častěji cílem individuálních a nikoli organizovaných poutí.

„Je smutné, když se stane, že při jejich příchodu není nikdo, kdo by se k nim obrátil se slovem přivítání a přijal je jako poutníky, kteří mají za sebou často dlouhou cestu. Nesmí se stávat, že by se větší pozornost věnovala materiálním a finančním záležitostem a zapomínalo se na to, že ve skutečnosti tím nejdůležitějším jsou poutníci. Musíme mít každého z nich na zřeteli a snažit se, aby se cítil »jako doma«, jako dlouho očekávaný člen rodiny, který konečně přišel.“

Papež připomněl také ty, kdo přicházejí na poutní místo kvůli jeho umělecké nebo přírodní kráse. Pokud jsou tito lidé přijímáni, jejich srdce se otevírá působení milosti. Přátelské ovzduší je může přivést k obnovení důvěry v církev, poznamenané možná dřívějším prožitkem lhostejnosti, dodal papež František.

„Poutní místo je především místem modlitby. Většina našich poutních míst je věnována mariánské účtě. Právě tam Panna Maria rozevívá náruč své mateřské lásky, aby vyslechla modlitbu každého člověka a vyslyšela ji. V Matce Boží každý poutník rozpoznává nejhlubší city svého srdce. Tady se usmívá a přináší útěchu. Tady prolévá slzy s tím, kdo pláče. Tady představuje každému Božího Syna, kterého svírá v náručí jako nejvzácnější dar, jaký má každá matka. Tady se Maria stává průvodkyní na cestě každého člověka, který k Ni pozvedne zrak s prosbou o milost, s jistotou, že bude vyslyšen. Panna Maria všem odpovídá svým mocným pohledem, který umělci dokázali vystihnout, často v kontemplaci vedeni shůry.“

Modlitba a slavení svátostí dovoluje poutníkovi pocítit, že je součástí většího společenství, které ve všech koutech světa vyznává jedinou víru, dosvědčuje tutéž lásku a žije stejnou nadějí, pokračoval papež. Připomněl také, že mnoho poutních míst vzniklo přímo na žádost

Panny Marie, aby církev nikdy nezapomněla slova Pána Ježíše vybízející k neustálé modlitbě (srov. Lk 18,1) a k bdělému očekávání jeho druhého příchodu (srov. Mk 14,28).

„Poutní místa jsou rovněž povolána žít modlitbou jednotlivých poutníků v tichosti jejich srdcí. Ve slovech srdce, ve ztišení, v modlitbách naučených zpaměti v dětském věku, v projevech zbožnosti by měl každý nacházet pomoc ke své osobní modlitbě. Mnozí přicházejí na poutní místo prosit o nějakou milost, a posléze se vracejí poděkovat za její obdržení, často také za to, že dostali sílu a pokoj ve chvíli zkoušky. Tyto modlitby činí poutní svatyně plodnými místy, protože zbožnost lidu je vždy sycena a roste ze zakoušení Boží lásky.“

Na závěr papež František připomněl, že poutní svatyně jsou také místem milosrdenství, které nezná hranice. Proto potřebují dobře připravené, svaté a milosrdné kněze, kteří ve svátosti smíření dokáží zprostředkovat skutečné setkání s odpouštějícím Pánem. Vyjádřil také přání, aby na žádném poutním místě nechyběl misionář milosrdenství. Pokud snad na nějakém poutním místě není, požádejte o něj na Papežské radě pro novou evangelizaci, řekl František v promluvě k rektorům poutních svatyní.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html, 29. 11. 2018

Pojďte, klanějte se jemu!

„Vzývat“ – co to vlastně znamená? Právě v adventních a vánočních dnech slyšíme stále znovu: „Pojďte a klanějte se!“ P. Georg Rota předkládá své myšlenky na toto téma.

„Kristus se nám narodil; pojďme a klanějme se jemu!“ K tomu nás vyzývá antifona denní modlitby církve o vánočním dnu v souladu s chvalozpěvem andělů a spolu s pastýři a mudrci od Východu. Ale co to vlastně znamená, klanět se – „vzývat“? Není divu, že dnes je nám cizí klanět se před jinou osobou. Ale nepřipisuje dokonce Starý zákon klanění spíše pohanským modlám ve spojitosti se zlatým teletem?

Vzývat – pozvednout svůj pohled!

Vánoce, narození Božího Syna, jsou začátkem Nového zákona. Velká symfonie dějin spásy spěje ke svému vyvrcholení a svému dokončení. To, co ve Starém zákoně bylo uvedeno jenom útržkovitě a v symbolických znameních do budoucna, dostává v Novém zákoně netušeně hluboký rozměr. Jsou známa slova Augustinova: „Nový zákon je skrytý ve Starém; ten Starý se zjevuje v Novém.“ (*Quaestiones in Heptateuchum* 2,73) Řecké slovo pro „vzývání“ je „proskyneo“ a znamená hlubokou poklonu nebo vrhnutí se tváří na zem a vyjadřuje ve Starém zákoně celistvost, úhrn kultu,

spolu s přinášením zabitých zvířat a zápalnými oběťmi. V latinské formě „adoratio“ jsou v tomto slově také kořeny slova „polibek“. Jde o „přinášení k ústům“ (ad orem). Tady se objasňuje, že při křesťanském klanění jde o vroucný vztah lásky a sjednocení. Ovšemže se také v klanění věřících katolíků vznáší respektu plné „vržení se na zem“, ale novinka, kterou přinesl nově narozený Král v Betlémě, spočívá v tom, že nás vyzývá, abychom pozvedli svůj pohled z prachu a zaměřili jej na něho. Smíme nahlížet na jeho tvář. Zákaz zobrazování ze Starého zákona, podle něhož nesmí nikdo vytvářet obraz Boha (Ex 20,4), byl teď překonán do té míry, že můžeme v Ježíši Kristu poznávat Boha s námi. Smíme svoji lásku vyjádřit klaněním, Boha si „přivést k ústům“. Ale nezůstává jenom při „polibku“, nýbrž on přišel, abychom s ním byli v ještě větším spojení.

Ježíš nás posiluje v chlebu života!

Boží láskyplná Prozřetelnost dopustila, že se Syn Boží narodil v Betlémě, i když Maria a Josef žili v Nazaretě. Hebrejské

Sebastiano Conca (1680-1764): Klanění pastýřů

SKUTEČNÁ A PĚKNÁ PŘÍHODA S JEZULÁTKEM ZE ŽIVOTA SV. FRANTIŠKY CABRINI

Stalo se to v roce 1880 v Codogno v Itálii. Františka se večer scházela v domě své matky se svými sedmi novickami, aby se modlily před soškou Jezulátka. Jejich největší prosbou bylo, aby mohly jednou přinést celému světu lásku Ježíšovu. Ale protože to sestrám ještě nebylo umožněno, modlily se všechny plně důvěry k božskému Dítěti: „Milý Ježíšku, protože my teď nemůžeme tvoji lásku vynést ven, prosíme tě, udělej to místo nás.“ Tu se stalo to podivuhodné: Ráno viděly sestry a jejich matka, že je Jezulátko vyslyšelo, protože mělo na botkách úplně prošlapané podešve. Tato podivuhodná událost se opakovala často a to posilovalo všechny ve víře a důvěře, že Jezulátko skutečně působilo skrze dětinnou modlitbu novicek a matky Cabrini.

slovo „Bethlehem“ znamená v překladu „Dům chleba“, a Ježíš sám sebe nazývá později „chlebem života“. (Jan 6,35) Teď dostává naše klanění, to „přivádění k ústům“, ještě hlubší význam. „Chléb, který já dám, je moje tělo, dané za život světa.“ (Jan 6,51) „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný.“ (Jan 6,54) Skutečnost, že malý Ježíš leží v jeslích pro krmitvo (srov. Lk 2,7), které jsou přesně k tomu určeny – ke krmení –, mluví také velmi jasnou řečí. Není tedy vůbec žádných pochyb, že pro nás vzývání par excellence je eucharistické klanění. V Eucharistii je malý Ježíš z betlémských jeslí skutečně přítomen.

Přijďme před něho, vrhněme se v duchu před něj, dosvědčujme svoji lásku a dejme se jím posilovat, jím se proměnit, jím novorozeným, aby také nám daroval nový život.

Z Medjugorje aktuell 11/2017
přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)

Mystické Město Boží - Vtělení

Úryvek z knihy, jež je životopisem Panny a Matky Boží Marie, který podle zjevení a za vedení samotné Panny Marie napsala služebnice Boží sestra Marie od Ježíše z Agredy (1602-1665), představená kláštera Neposkvrněného Početí, řádu sv. Františka Serafinského v městě Agreda, v provincii Burgos ve Španělsku.

KAPITOLA XI.

Svatí andělé oznamují narození našeho Pána v různých částech světa a pastýři se Mu přicházejí poklonit

489. Po tom, co takto nebeští dvořané oslavili zrození vtěleného Boha u bran Betléma, byli někteří z nich hned vysláni na různá místa, aby oznámili tuto radostnou zvěst těm, kteří byli v souladu s Boží vůlí náležitě připraveni ji slyšet. Svátý kníže Michael se odebral ke svatým patriarchům v předpekli, aby jim oznámil, že již Jednorozený věčného Otce přišel na svět a byl uložen pokorný a mírný do jeslí mezi dvě zvířata, jak prorokovali. Oslovil zvláštním způsobem svatého Jáchyma a svatou Annu jménem požehnané Matky, která mu to uložila. Blahopřál jim k tomu, že jejich Dcera nyní drží v náručí Požadovaného národy a Toho, který byl předpovídán patriarchy a proroky (Iz 7,14; 9,6 atd.). To byl nejblažnější a nejradostnější den, který kdy tato velká skupina spravedlivých a svatých během svého dlouhého vyhnanství zažila. Všichni uznali tohoto nového Bohočlověka za pravého Původce věčné spásy a zpívali nové písně, které složili k jeho cti a chvále. Svátý Jáchym a Anna vyslali nebeského vyslance, svatého Michaela, ke své dceři Marii s prosbou, aby se jejich jménem poklonila Božímu Dítěti, požehnanému plodu svého života. Velká Královna světa to ihned udělala a s velkou radostí naslouchala všemu, co jí svátý kníže o patriarchách v předpekli sdělil.

490. Jiní svatí andělé, kteří provázeli a střežili nebeskou Matku, byli posláni ke svaté Alžbětě a jejímu synu Janovi. Jakmile uslyšeli zprávu o narození Vykupitele, moudrá žena i její syn, i když byl ještě tak útlého věku, padli na své tváře a klaněli se v duchu a v pravdě (Jan 4,23) vtělenému Bohu. Dítě, které bylo vysvěceno za jeho předchůdce, bylo ve svém nitru obnoveno a v duchu rozníceno více než Eliáš, což vzbudilo u samých andělů

nový obdiv a jásot. Také svatý Jan a jeho matka požádali naši Královnu prostřednictvím andělů, aby se jejich jménem poklonila svému nejsvětějšímu Synu a nabídla Mu jejich služby, což nebeská Královna ihned splnila.

491. Takto zpravena o tom, co se stalo, poslala svatá Alžběta jednoho ze svých sluhů do Betléma s dary pro požehnanou Matku a Boží Dítě. Darovala jim nějaké peníze, plátna a jiné věci pro pohodlí Novorozeňátka, jeho Matky a jejího snoubence. Sluha nedostal na cestu žádný jiný příkaz než ten, aby si při návštěvě Marie a svatého Josefa všiml toho, co potřebují, aby mohl zpět přinést zprávu o jejich situaci a podmínkách. Neměl také žádné povědomí o velkém tajemství kromě toho, co mohl sám vnímat svými očima. Avšak obnoven a v nitru zasažen Boží mocí se vrátil zpět a s podivuhodnou radostí popisoval svaté Alžbětě chudobu a okouzující milostnost její Sestřence, Dítěte i svatého Josefa a pocity, které se v něm probudily, když je uviděl. Obdivuhodné pocity vzbudilo ve zbožné ženě také jeho bezelstné vyprávění. Pokud by nebylo Boží vůlí, aby zůstala skrytost a důvěrnost tohoto velkého tajemství zachována, nemohlo by ji nic odradit od návštěvy panenské Matky a novorozeného Božího Dítěte. Ze zaslanych věcí si naše Královna něco nechala pro zmírnění jejich krajní chudoby, zatímco zbytek rozdala chudým, protože nechtěla přijít o společnost chudých ve dnech, kdy musela zůstat v jeskyni Zrození.

492. Jiní andělé byli pověřeni přinést zprávu Zachariášovi, Simeonovi, prorokyni Anně a některým dalším spravedlivým a svatým lidem, kteří byli hodni být seznámeni s tímto novým tajemstvím našeho Vykoupení, protože je Pán shledal připravené přijmout tuto zvěst s vděčností a užitkem pro ně, a považoval za spravedlivé kvůli jejich ctnostem před nimi neskrývat toto požehnání udělené lidskému pokolení. I když nebyli všichni spra-

vedliví na zemi tehdy o tomto tajemství uvědoměni, všichni pocítili jisté božské účinky v hodině, kdy se Spasitel narodil, protože pocítili v srdci novou a nadpřirozenou radost, i když neznali její příčinu. Ale nebyla to jen hnutí radosti u andělů a spravedlivých, ale podivuhodná hnutí bylo možné pozorovat i u bezvědomého tvorstva, protože všechen vliv planet byl obnoven a oživen, Slunce zrychlilo svůj běh, hvězdy svítily jasněji a pro krále mudrce byla vytvořena nádherná hvězda, která jim ukazovala cestu do Betléma (Mt 2,2). Mnoho stromů rozkvetlo a jiné rodily ovoce. Některé modlářské chrámy se zřítily, v jiných byly modly svrženy na zem a jejich démoni se dali na útěk. Tyto zázraky a události ve světě v tomto dni lidé přičítali různým příčinám, které byly daleko od pravdy. Pouze mezi spravedlivými bylo mnoho těch, kteří z Božího vnuknutí tušili nebo věřili, že Bůh přišel na svět, i když to nikdo nevěděl jistě, kromě těch, kterým to bylo zjeveno. Mezi nimi byli i tři mudrci. Ke každému z nich byl do jejich samostatných orientálních království vyslán anděl z Královny stráže, aby je vnitřním rozumovým osvětlením zpravil o tom, že se Vykupitel lidstva narodil v chudobě a pokoře. Současně byli prodchnuti náhlou touhou Ho vyhledat a poklonit se Mu. Ihned uviděli hvězdu, která je vedla do Betléma, jak budu vypravovat později.

493. Mezi těmi všemi se zvláštního požehnání dostalo pastýřům tohoto kraje, kteří v době zrození Krista střežili svá stáda (Lk 2,8). A to nejen proto, že přijímali práci a obtíže svého zaměstnání s odevzdaností do Božích rukou, ale také proto, že byli chudí, pokorní a opovrhováni světem a že ryzostí a upřímností srdce patřili k těm Izraelitům, kteří vroucně doufali a toužili po příchodu Mesiáše a často o Něk spolu mluvili a rokovali. Podobali se Původci života (srov. Jan 10,14), protože byli vzdáleni bohatství, marnosti, okázalosti světa a jeho ďábelské prohnání. Vykonáváním svého povolání ukazovali předobraz poslání, které přišel naplnit dobrý Pastýř, který znal své ovce a ony znaly Jeho. Proto zasloužili být povoláni a pozváni jako prvotiny svatých samým Spasitelem, aby byli těmi úplně prvními, kterým se věčné a vtělené Slovo zjevilo a kterými si přálo být chváleno, ob-

sluhováno a adorováno. Proto byl poslán archanděl Gabriel k těm, kteří hlídali na pastvinách, aby se jim zjevil v lidské podobě a velké nádheře.

494. Pastýři se náhle ocitli a koupali v nebeské archandělově záři, přičemž byli, když ho uviděli bez předešlé zkušenosti s takovými vizemi, naplnění velkou bázní. Svátý kníže je uklidnil a řekl: „Nebojte se, neboť hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude radostí všeho lidu; dnes se vám v Davidově městě narodil Spasitel, to je Kristus Pán. A toto vám bude znamením: najdete novorozeně zabalené do plenek a ležící v jeslích.“ (Lk 2,10–12) Při těchto andělových slovech se náhle zjevilo velké množství nebeského vojska, které hlasy líbezné harmonie zpívalo Nejvyššímu tato slova: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“ Při opakování tohoto nebeského chvalo zpěvu, který byl pro svět tak nový, svatí andělé zmizeli. To vše se stalo při čtvrtém nočním bdění. Tato andělská vize naplnila pokorné a šťastné pastýře božským osvicením, přičemž byli všichni jednotně puzeni vroucí touhou přesvědčit se o tomto pozhennání a spatřit vlastníma očima toto největší tajemství, které jim bylo zvěstováno.

495. Avšak znamení, které svátý anděl vyjevil, se jim zdálo nevhodné a neúměrné pro ověření velikosti Novorozeného přirozeným zrakem, protože vidět v jeslích v plenkách zavinuté dítě by nebyl přesvědčivý důkaz o majestátu Krále, pokud by tito pastýři nebyli osvíceni božským světlem a nebylo jim umožněno proniknout toto tajemství. Protože však byli prosti domýšlivé moudrosti světa, byli snadno přístupní pro božskou moudrost. Když si navzájem sdělili své dojmy,

kteří v nich toto poselství vzbudilo, rozhodli se jít co nejrychleji do Betléma a spatřit ten div, který jim Pán oznámil. Bez odkladů odešli a po tom, co vstoupili do jeskyně, našli, jak říká svátý Lukáš, Marii a Josefa a Nemluvnátko ležící v jeslích. Když to vše uviděli, poznali pravdivost toho, co o Dítěti slyšeli. Pak následovalo vnitřní osvicení vyvolané pohledem na vtělené Slovo, protože když na Ně pastýři pohlédli, Ono na ně také pohlédlo, a zároveň jeho tvář vydávala velkou zář, která ranila velkou láskou upřímná srdce těchto chudých, přesto však šťastných mužů, jež Boží moc proměnila, obnovila a uvedla do nového stavu milosti a svatosti a naplnila je vznešeným poznáním Božích tajemství Vtělení a Vykoupení lidstva.

496. Padli na své tváře a klaněli se vtělenému Slovu už ne jako nevědomí venkované, ale jako prozíraví a moudří muži, kteří Ho adorovali, uznávali a velebili jako pravého Boha a člověka, jako Obnovitele a Vykupitele lidstva. Nebeská Pání a Matka Dítěte vnímala vše, co činili v nitru i zevně, protože viděla až do nitra jejich srdcí. Nejvyšší moudře a prozíravě uchovávala v paměti všechny tyto události a v srdci o nich rozvažovala (Lk 2,19), porovnávala je s jinými, tam uloženými tajemstvími a se svatými prorocstvími a výroky Písma. Protože byla nástrojem Ducha Svatého a zástupcem Dítěte, promlouvala k pastýřům, poučovala a vybízela je, aby vytrvali v Boží lásce a ve službě Nejvyššího. Také oni s Ní hovořili a svými odpověďmi prokázali, že mnoha tajemstvími porozuměli. Zůstali v jeskyni od svítání až do poledne, kdy jim naše velká Královna dala něco pojíst, a pak plni nebeské milosti a útěchy odešli.

497. Během dnů, kdy nejsvětější Maria, Dítě a svátý Josef zůstávali u bran Betléma, se tito svatí pastýři ještě několikrát vrátili a přinesli dary, které mohli ve své chudobě postrádat. To, co říká svátý Lukáš o těch, kteří se divili vyprávění pastýřů o Svaté rodině, se stalo až později, když Královna, Dítě a svátý Josef odešli a uprchli z okolí Betléma, protože Boží Prozíratelnost řídila události tak, že pastýři nebyli schopni tuto novinu rozšířit před tímto okamžikem. Ne všichni z těch, kteří je o těchto událostech slyšeli mluvit, jim věřili, protože je měli za nevzdělané a nevědomé lidi. Nicméně tito pastýři byli svatí a až do smrti plní božského poznání. Mezi těmi, kdo jim uvěřili, byl také Herodes, i když ne kvůli nějaké chvályhodné víře nebo zbožnosti, ale z pohnutek jeho světské a zlomyslné obavy ze ztráty království. Mezi dětmi, které si zasloužily být jim obětovány, byly také některé z rodin těchto svatých mužů. Jejich rodiče radostně souhlasili s mučednictvím, po kterém děti samy toužily, a obětovali je Pánovi, kterého předtím poznali.

PONAUCENÍ NEJSVĚTĚJŠÍ KRÁLOVNY MARIE

498. Má dcero, zapomnětlivost a nepozornost týkající se práce našeho Vykupitele jsou trestuhodné, protože jsou mezi smrtelníky tak běžné a časté. Přesto je toto dílo nejvyšší tajemné, láskyplné, milosrdné a poučné. Ty jsi povolána a vybrána, abys přijala vědomosti a osvicení proto, aby ses vyhnula této nebezpečné a hrubé strnulosti. Proto si přeji, aby sis v tajemstvích, která jsi právě zapsala, především všimla a přemýšlela o vroucí lásce mého nejsvětějšího Syna, se kterou se bezprostředně po svém narození sdílel s lidmi, aby je učinil bezprostředními podilníky na radostném ovoci svého příchodu. Lidé nevědí o této povinnosti, protože jen málo z nich proniká význam tohoto velkého pozhennání stejně tak, jako bylo málo těch, kteří viděli Slovo po jeho narození a děkovali Mu za jeho příchod. Nejsou si vědomi příčiny svého zlého stavu a své slepoty, která nebyla a ani nebude připisována Pánovi, ani nějaké vadě jeho lásky, ale hříchům a špatným sklonům lidí. Pokud by jejich vlastní špatné dispozice nepřekážely nebo je nečinily nehodnými této milosti, stejné světlo, které bylo uděleno spravedlivým, pas-

KNIHOVNIČKA

*Knihu - váz., A5, 444 stran, 498 Kč - lze objednat
či zakoupit také v prodejnách
Matice cyrilometodějské
(kontakt na poslední straně Světla).*

Každý sedmý křesťan pronásledován pro víru

Každý sedmý křesťan žije v zemi, kde je jeho víra pronásledována. Podle zprávy o náboženské svobodě zpracované papežskou nadací *Pomoc trpící církvi* je dnes pronásledováno 300 milionů vyznavačů Krista.

Zpráva, zveřejňovaná každé dva roky, tentokrát analyzuje situaci ve 196 zemích světa. Ukazuje, že křesťanská komunita trpí různými formami útlaku a netolerance více než jiné. Vzestupnou tendenci má však také porušování náboženské svobody vůči dalším vyznáním. Studie uvádí incidenty a závažné projevy diskriminace shromážděné díky spolupracovníkům projektu ve více než 150 zemích světa. Poukazuje na hradbu lhostejnosti a mlčení vůči nuceným konverzím či manželstvím, atentátům, únosům, ničení míst kultu a náboženských symbolů, svévolnému zatýkání, obvinění z rouhání a nejrůznějším druhům kontroly náboženství a omezování veřejného kultu.

Papežská nadace *Pomoc trpící církvi* (Kirche in Not) vypočítává 38 zemí, v nichž dochází k těžkému či extrémnímu porušování náboženské svobody, z toho 21 označuje přímo za místa pronásledování křesťanů. Podle očekávání mezi ně patří Pákistán, Saúdská Arábie nebo Severní Korea. Na seznamu však nechybí ani Čína, Indie, Palestina, Sýrie nebo Irák (kromě jmenovaných jsou to dále Afghánistán, Bangladéš, Barma, Eritrea, Indonésie, Libye, Niger, Nigérie, Somálsko, Súdán, Turkmenistán, Uzbekistán a Jemen). Zemí, kde jsou křesťané diskriminováni, vypočítává raport celkem 17. Poprvé mezi ně bylo započteno Rusko

nebo Kyrgyzstán (kromě těchto dvou to jsou: Alžírsko, Ázerbájdžán, Bhútán, Brunej, Egypt, Írán, Kazachstán, Laos, Maledivy, Mauretánie, Katar, Tádžikistán, Turecko, Ukrajina a Vietnam). 61 % světové populace žije v zemích, kde náboženská svoboda není respektována.

V 17 ze zmíněných 38 států se situace za poslední dva roky zhoršila. Zatímco v dalších, jako je Severní Korea, Saúdská Arábie, Nigérie, Afghánistán a Eritrea, zůstala beze změn, neboť – jak uvádí papežská nadace – je tak špatná, že nemůže být horší. Přesto raport přináší také zmínky o náznacích pozitivního vývoje. Významně se snížilo násilí páchané islamistickou skupinou Aš-Šabáb v Tanzanii a v Keni, které v minulém raportu spadaly do kategorie zemí pronásledujících křesťany, zatímco v letech 2016–18 byly zařazeny mezi „neklasifikované“. Úspěch vojenských kampaní proti tzv. Islámskému státu a dalším extrémistickým skupinám však jistým způsobem „zakryl“ šíření dalších militantních islamistických skupin v Africe, na Blízkém východě a v Asii. Islámský fundamentalismus je přítomen ve 22 zemích, v nichž žije celkem 1 miliarda 337 milionů lidí.

Raport nadace *Pomoc trpící církvi* upozorňuje také na to, že v zemích jako Indie, Čína, Pákistán nebo Barma jde o nárůst náboženského pronásledování ruku v ruce se silícími ultranacionalistickými tendencemi. Zpráva poukazuje zejména na případ Indie, kde jsou na vzestupu případy násilností namířených proti náboženským menšinám. Stále častěji dochází k identifikaci federálního státu výlučně

s hinduismem a k nárůstu nacionalismu, který považuje náboženské menšiny za ohrožení pro jednotu země. Mezi státy nepřátelské vůči všem náboženstvím, zavádějícím restriktive silně omezující svobodu náboženských projevů, poukazuje raport na Čínu, kde v posledních dvou letech přijala vláda nová opatření proti konfesním skupinám odolávajícím dominiu komunistické strany. V muslimských státech posiluje pronásledování prohlubující se konflikt mezi sunnity a šiity.

Pomoc trpící církvi kritizuje také postoj západních zemí, které lhostejně přihlížejí pronásledování křesťanů na světě. Pozornost médií se zaměřuje téměř výlučně na boj s tzv. Islámským státem a podceňuje rozvoj islamismu v dalších regionech Afriky, Blízkého východu a Asie. Zpráva si všímá také nárůstu antisemitismu v Evropě, který je „často spojen s růstem militantního islámu“. Připomíná, že ve Francii, kde je židovská komunita největší v Evropě (zhruba 500 000 členů) byl dokumentován rekordní počet antisemitských útoků a projevů násilí proti židovským kulturním a náboženským institucím. V minulých dvou letech došlo také k vlně teroristických útoků na Západě, zejména v Evropě. Nadace *Pomoc trpící církvi* rovněž podotýká, že většina západních vlád neposkytla nutnou a naléhavou pomoc menšinovým konfesním skupinám, zejména těm uprchlíkům, kteří se chtějí vrátit domů do zemí, z nichž byli nuceni uprchnout.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html, 22. 11. 2018 (Redakčně upraveno)

týřům a králům, by bylo dáno všem nebo mnohým. To, že jich bylo tak málo, tě může přivést k poznání nešťastného stavu světa v době příchodu vtěleného Slova, a také neštěstí současné doby, kdy se tato tajemství stala tak zjevnými, ale kdy jsou vděčně vzpomínky na ně tak vzácné.

499. Posud špatný stav smrtelníků tohoto věku, ve kterém bylo světlo evangelia rozšířeno a potvrzeno tak mnoha zázraky, které Bůh koná ve své Církvi. Přes to všechno je tak málo těch, kteří jsou dokonalí a snaží se stát způsobilými pro větší účast na plodech a prospěchu vykoupení.

Přestože je počet pošetilců tak velký a neřešit se staly nezměrnými, jsou ještě tací, kteří si myslí, že i dokonalých je mnoho, protože se lidé opravdu neodvažují tak otevřeně jednat v opozici k Bohu. Dokonalých je však mnohem méně, než si někdo myslí, a mnohem méně, než by jich mělo být, když vidí, že je Bůh tak velice urážen nevěřícími a neustále touží sdílet poklady milostí uložené ve své Církvi zásluhami Jednorozeného, který se stal člověkem. Měj na paměti, má nejdražší, povinnosti vložené na tebe jasným poznáním těchto pravd. Žij moudře, s velkou pozor-

ností a bdělostí spolupracuj s jeho milostmi, neztrácej čas, příležitosti a okolnosti k nejvyššímu a dokonalému způsobu jednání, jaký je ti znám, protože jinak své povinnosti nemůžeš splnit. Vzpomeň si na to, co ti říkám, prikazuji a v čem na tebe naléhám, abys nepřijímala tak velké milosti nadarmo (2 Kor 6,1). Nenechávej milosti a osvětlení bez užitku, ale používej jich s dokonalou vděčností.

*Z knihy **Mystické Město Boží**.*

Svazek II. - Vtělení.

Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2016, str. 299–305.

Pondělí 24. 12. 2018

6:05 Výpravy do divočiny: Naše ryby **7:10** Zahrada Mariánská – Zvěstování: kostel Navštívení Panny Marie, Lechovice **8:40** Noemova pošta: Prosinec 2018 **10:15** V ten vánoční čas aneb Permonik a betlémy na ostravském hradě **11:05** Betlémy v pohraničí: Hledání Proboštovy a Wittigovy inspirace **11:35** O pasáčku Asafovi (13. díl) **11:50** Přejeme Vám ... [P] **12:00** Angelus Domini [L] **12:10** Jesličky svatého Františka **13:25** V souvislostech **13:50** Jak se staví betlém? **14:25** ARTBITR – Kulturní magazín (68. díl) [P] **14:45** Dávní hrdinové: Útek **15:15** Sedmihlásky (2. díl): Štědrý večer nastal **15:25** Noemova Archa **16:20** Františkovy jesličky: Schola brněnské mládeže **17:40** O pasáčku Asafovi (14. díl) **17:55** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (103. díl): Neseme vám tu novinu **19:00** Evangelium podle Matouše: Narození Ježíše Krista **20:10** Vánoční koncert ČFS Brno: Besední dům Brno **21:30** Vigilie ze slavnosti Narození Páně z baziliky sv. Petra v Římě [L] **23:15** U NÁS, aneb Od cimbálu o lidové kultuře (67. díl): Vánoční speciál se souborem SĽUK – Vinšujeme vám ... **0:40** Má vlast: Vánoční koncert z kostela sv. Šimona a Judy v Praze **2:05** Mohelnický betlém **2:20** Vánoční koncert Václava Hudečka **3:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 25. 12. 2018

6:05 Exit 316 MISE: Každý z jiné planety **6:25** Má vlast: Vánoční koncert z kostela sv. Šimona a Judy v Praze **7:55** Tak trochu jiný lyžák **8:20** V souvislostech **8:40** České a moravské betlémy (2. díl) **9:05** Františkovy jesličky: Schola brněnské mládeže **10:30** Mše svatá ze slavnosti Narození Páně, kostel Sv. Ducha v Ostravě-Zábřehu [L] **12:00** Požehnaní Urbi et Orbi [L] **12:30** Přejeme vám ... [P] **12:45** Živý betlém: Dřevěné městečko Valašského muzea v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm **13:45** Vánoční Devítka: Záznam z vánočního koncertu kapely Devítka v ostravském klubu Parník **14:25** Ježíš pro děti **15:35** Jesličková pobožnost z Oščadnice **17:05** Sedmihlásky (80. díl): Veselé vánoční hody; Štěstí, zdraví **17:10** Cirkus Noeland (32. díl): Roberto, Kekulín a betlémská hvězda **17:45** Dávní hrdinové: Rozbouřené vody **18:15** Bůh je s námi [P] **20:00** Marie z Nazaretu (1. díl) **21:50** České Vánoce – Rakovnická hra vánoční: Svatováclavský hudební festival 2018 [P] **23:00** Jak se staví betlém? **23:30** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (17. díl): Vánoce se Soláňem **0:30** Noemova pošta: Prosinec 2018 **2:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 26. 12. 2018

6:05 Harfa Noemova: Mistři violoncella **6:30** Živý betlém: Dřevěné městečko Valašského muzea v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm **7:30** Noemova Archa **8:25** Bůh je s námi **10:00** Slovenské betlémy (1. díl) **10:30** Mše svatá ze svátku sv. Štěpána z kostela sv. Maří Magdalény v Dětmorovicích [L] **11:45** Přejeme vám ... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:25** Marie z Nazaretu (1. díl) **14:10** Víra do kapsy **14:30** V ten vánoční

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

čas aneb Permonik a betlémy na ostravském hradě **15:20** Betlém ve Španělské kapli v Novém Jičíně **15:30** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **16:00** Sedmihlásky (118. díl): Na Vánoce dlouhé noci **16:15** Exit 316 MISE: Každý z jiné planety **16:40** Outdoor Films s Martinem Wágnerem (74. díl): V Rusku najdeme pustá a tajemná místa **18:20** První křesťané: Velikáni víry – Svatý Augustin **18:50** Meditační kaple sv. Jana Pavla II. v Ústí nad Orlicí **19:05** Matka měst [P] **20:00** Marie z Nazaretu (2. díl) **21:50** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet (4. díl): O doprovázení svátostným i nesvátostným [P] **22:20** Romero **0:10** Obrazy na téma Vyznání: Julius Varga **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 27. 12. 2018

6:05 Jesličky svatého Františka **7:20** Missio magazín: Prosinec 2018 **8:10** Matka měst **9:00** Živě s Noe [P] **9:20** Světlo pro Evropu: Politikem a mariánským ctitelcem **9:35** Noemova pošta: Prosinec 2018 **11:10** Borotinské betlémy **11:30** Živě s Noe [P] **12:00** Angelus Domini [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zdeněk Pololáník, skladatel [P] **13:20** Muzikanti, hrajte **14:00** Živě s Noe [P] **14:30** Marie z Nazaretu (2. díl) **16:20** Cirkus Noeland (19. díl): Roberto, Kekulín a podivný dárek **16:50** Dávní hrdinové: Připravit, pozor, pal! **17:20** Animované příběhy velikánů dějin: Bratři Wrightovi (Wilbur 1867–1912, Orville 1871–1948) **17:50** Sedmihlásky (3. díl): Já malý přicházím koleďovat **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** České Vánoce – Rakovnická hra vánoční: Svatováclavský hudební festival 2018 **19:30** Zpravodajské Noeviny: 27. 12. 2018 [P] **20:00** Dýka a kříž [P] **22:00** U VÁS aneb Festivalové kukátko (29. díl) [P] **23:05** Ostrov mnichů **0:20** Vánoční revue k 60. výročí založení JKG0 **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 28. 12. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 12. 2018 **6:30** U NÁS, aneb Od cimbálu o lidové kultuře (17. díl): Vánoce se Soláňem **7:25** První křesťané: Velikáni víry – Svatý Augustin **8:00** Vánoční koncert skupiny Poutníci **9:00** Živě s Noe [P] **9:20** Exit 316 MISE: Ukradené Vánoce **9:45** Jan Pavel II. a pád komunismu **11:30** Živě s Noe [P] **12:00** Angelus Domini [P] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zřím Řím **13:10** Borotinské betlémy **13:30** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet (4. díl): O doprovázení svátostným i nesvátostným **14:00** Živě s Noe [P] **14:35** Dýka a kříž **16:30** Zpravodajské Noeviny: 27. 12. 2018 **16:55** Sedmihlásky (83. díl): Stojí

kostelíček **17:00** Cirkus Noeland (27. díl): Roberto, Kekulín a vánoční přání **17:30** Dávní hrdinové: Plavat, nebo zemřít **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Vánoční revue k 60. výročí založení JKG0 **20:00** Pavel VI. – papež v bouřlivých časech (1. díl) **21:40** ARTBITR – Kulturní magazín (68. díl) **22:00** Magdaléna, zbavená hanby **23:25** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (103. díl): Neseme vám tu novinu **0:35** Vánoční koncert ČFS Brno: Besední dům Brno **1:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 29. 12. 2018

6:05 Kmochův Kolín: Gloria **7:00** Od Františka k Františkovi **7:30** Jesličková pobožnost z Oščadnice **9:00** Sedmihlásky (81. díl): Pásli ovce pastýři **9:05** Animované příběhy velikánů dějin: Bratři Wrightovi (Wilbur 1867–1912, Orville 1871–1948) **9:35** Dávní hrdinové: Útek za svitu hvězd **10:05** Ostrov mnichů **11:20** Zpravodajské Noeviny: 27. 12. 2018 **11:45** U hrobu kardinála Berana **12:00** Angelus Domini **12:10** Ohlédnutí za návratem kardinála Berana do vlasti **13:50** Pavel VI. – papež v bouřlivých časech (1. díl) **15:35** Harfa Noemova: Mistři houslí [P] **16:05** První křesťané: Mniši, panny a poustevníci [P] **16:40** U VÁS, aneb Festivalové kukátko (29. díl) **17:45** Outdoor Films s Janem Němcem (75. díl): Mistrem světa na travních lyžích [P] **19:15** Světlo pro Evropu: Politikem a mariánským ctitelcem **19:30** V souvislostech [P] **20:00** Pavel VI. – papež v bouřlivých časech (2. díl) **21:40** Camino na kolečkách [P] **23:15** Noc plná světla: Moravské divadlo Olomouc **1:05** Betlémy v pohraničí: Hledání Proboštovy a Wittigovy inspirace **1:25** Vánoční Devítka: Záznam z vánočního koncertu kapely Devítka v ostravském klubu Parník **2:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 30. 12. 2018

6:05 Na pořadu rodina (8. díl): Speciál – Ptejte se! **7:40** U VÁS, aneb Festivalové kukátko (29. díl) **8:45** Na větrné hůrce **9:10** Vánoční koncert: Ostrava – Heřmanice **9:50** Sedmihlásky (85. díl): Dyž Panna Maria **10:00** Mše svatá ze svátku Svaté rodiny, kostel sv. Bartoloměje v Kravařích [L] **11:25** Vezmi a čti: Prosinec 2018 **11:40** ARTBITR – Kulturní magazín (68. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Noční univerzita: CSA Třešť 2014: přednáška Pavla Fischera – Rodina **13:25** Den pro rodinu: záznam rozhovorů z Ovocného trhu a Kamy **14:20** Pavel VI. – papež v bouřlivých časech (2. díl) **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Camino na kolečkách **18:05** Sedmihlásky (85. díl): Dyž Panna Maria **18:10** Dávní hrdinové: Řev noci **18:35** Animované příběhy velikánů dějin: Helen Keller (1880–1968) **19:10** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet (4. díl): O doprovázení svátostným i nesvátostným **19:35** Exit 316 MISE: Někdo mě slyší [P] **20:00** Ignác z Loyoly **22:10** V souvislostech **22:35** Papež František a jeho umění vést **23:30** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:50** Outdoor Films s Janem Němcem (75. díl): Mistrem světa na travních lyžích **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondělí 31. 12. 2018

6:05 Harfa Noemova: Mistři houslí **6:30** Zřím Řím **6:50** U NÁS, aneb Od cimbálu o lidové kultuře (67. díl): Vánoční speciál se souborem SĽUK – Vinšujeme vám ... **8:15** Matka měst **9:05** Sedmihlásky (88. díl): Loutna česká – Předmluva **9:10** Dávní hrdinové: V zajetí **9:40** Ignác z Loyoly **11:50** Přejeme vám ... [P] **12:00** Angelus Domini [L] **12:05** Koncert Pavla Helana: Odry 2018 **13:15** První křesťané: Mniši, panny a poustevníci **13:50** U VÁS, aneb Festivalové kukátko (4. díl): Na Silvestra s vámi u nás **15:10** V souvislostech **15:40** Psi Páně, aneb Sněž ten film **17:00** První nešpory ze slavnosti Matky Boží Panny Marie z baziliky sv. Petra v Římě [L] **18:30** Maktub **20:25** Přejeme si... Silvestrovský Speciál [L] **21:30** Silvestr na faře **23:00** Přejeme si... Silvestrovský Speciál [L] **23:50** Poděkování divákům televize NOE za přízeň v roce 2018 [P] **0:00** Mše svatá z baziliky Nanebevzetí Panny Marie na Sv. Hostýně [L] **1:10** Prague Cello Quartet a Filharmonie Bohuslava Martinů: Kongresové centrum Zlín **2:15** Jak potkávat svět (58. díl): s Jiřím Suchým **3:50** Rockom krokem: Třebovický koláč 2018 **4:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 1. 1. 2019

6:05 Má vlast: Vánoční koncert z kostela sv. Šimona a Judy v Praze **7:30** Jak se staví betlém? **8:00** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet (4. díl): O doprovázení svátostném i nesvátostném **8:25** Noční univerzita: Panna Maria učednice – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. **9:25** Naše milosrdná Paní, Matka kubánského lidu **10:00** Mše svatá ze slavnosti Matky Boží, Panny Marie z baziliky sv. Petra v Římě [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Přejeme Vám ... [P] **12:30** V souvislostech **12:55** Popelka Nazaretská **13:35** Vánoční koncert: Ostrava – Heřmanice **14:20** Maktub **16:20** Silvestr na faře **17:55** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **18:00** Dávní hrdinové: V pasti! **18:25** Animované příběhy velikánů dějin: Helen Keller (1880–1968) **19:00** Řeckokatolický magazín [P] **19:15** Animovat znamená vdechnout život **19:30** Dokonalá radost [P] **20:00** Bůh v Krakově **21:40** Kdo chce být milován? **23:15** Má vlast: Kroměříž **0:40** Na křídlech andělů **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 2. 1. 2019

6:05 Noční univerzita: Dan Drápal – Proč se partnerským vztahům nedaří **7:00** Lednický park vypravuje **7:25** Kdo chce být milován? **9:00** Živě s Noe [P] **9:20** V pohorách po horách (53. díl): Raxalpe – Rakousko **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Pro vita mundi: kardinál Miloslav Vlk **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** U VÁS, aneb Festivalové kukátko (29. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Křížovatky Miloše Boka (6. díl) **15:00** Biblická studna **16:05** Bůh v Krakově **17:40** Mohelnický betlém **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Sedmihlásky (4. díl): Vyletěla sojka **18:45** Dávní hrdinové: Vyzrazení **19:10** Hrát

si dovoleno **19:30** Terra Santa News: 2. 1. 2019 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet: Nejsme lepší než ti druzí [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pojďte, vraťme se k Hospodinu [P] **23:00** Generální audience Svatého otce **23:25** První křesťané: Mniši, panny a poustevníci **0:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (19. díl): Novoroční koncert Hradištanu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Čtvrtek 3. 1. 2019

6:05 Klapka s ... (1. díl): Alenou Krejčovou **7:10** Bible pro Severní Koreu **7:45** Neoblomný kardinál **8:35** Terra Santa News: 2. 1. 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Výpravy do divočiny: Gorily na dosah **10:50** Ale on není bílý **11:20** V pohorách po horách (45. díl): Nad Maráskem – Brdy **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Víra do kapsy **13:00** Muzikanti, hrajte **13:30** Generální audience Svatého otce **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Křížovatky Dany Němcové (7. díl) **15:00** Harfa Noemova: Mistři houslí **15:30** Exit 316 MISE: Někdo mě slyší **16:00** Řeckokatolický magazín **16:15** Cvrlikání (53. díl): David Stypka & Bandjeez **17:25** Modlitba ve skle **17:45** Volání – Etiopie **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Maminčiny pohádky (1. díl): Kukaččí vejce I. **18:40** Dávní hrdinové: Opravdová víra **19:05** Večeře u Slováka: Tři králové [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 3. 1. 2019 [P] **20:00** Jak potkávat svět (66. díl): Se Slávkem Klecandrem a Romanem Dostálem [L] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 3. 1. 2019 **0:30** Vzlétněte vysoko: Debata o mladých lidech nejen v církvi **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 4. 1. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 3.1.2019 **6:30** Klapka s ... (2. díl): Janem Vačlenou **7:35** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pojďte, vraťme se k Hospodinu **8:25** První křesťané: Mniši, panny a poustevníci **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** ARTBITR – Kulturní magazín (68. díl) **9:35** Missio magazín: Prosinec 2018 **10:25** Pro vita mundi (115. díl): Vánoční speciál – Mons. Jan Graubner **11:05** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet: Nejsme lepší než ti druzí **13:15** Strání – obec pod Javorinú **13:35** Jezuitské redukce v Paraguayi **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Křížovatky Aleše Jalušky (8. díl) **15:00** Plnou parou do srdce Beskyd **15:40** Charita Veselí nad Moravou **16:00** Zpravodajské Noeviny: 3. 1. 2019 **16:25** Causa Carnivora **16:55** Prague Cello Quartet a Filharmonie Bohuslava Martinů: Kongresové centrum Zlín **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Maminčiny pohádky (2. díl): Kukaččí vejce II. **18:40** Sedmihlásky (84. díl): Aj, co to hlásají **18:45** Dávní hrdinové: Zrádná křížovatka **19:15** Lubor Patsch, muzikant s kamerou **19:45** V pohorách po horách (21. díl): Divčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **20:00** Kulatý

stůl: Astronomie dnes, leden 2019 [L] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Večeře u Slováka: Tři králové **22:35** Outdoor Films s Janem Němcem (75. díl): Mistrem světa na travních lyžích **0:10** U VÁS aneb Festivalové kukátko (28. díl): Víla Fantigo – malířka dětské fantazie **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 5. 1. 2019

6:05 Klapka s ... (3. díl): Ladislavem Ženožičkou **7:10** Dobrý muž ze Saratova **7:40** Můj chrám: Kostel Povýšení sv. Kříže ve Strání a Ondřej Beneš **8:00** Na La Salettě s Boženou Rajnušovou **8:30** Dávní hrdinové: Na konci světa **9:00** Animované příběhy velikánů dějin: Helen Keller (1880–1968) **9:35** Exit 316 MISE: Někdo mě slyší **9:55** Cvrlikání (65. díl): Jan Řepka **11:05** Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani **11:15** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet: Nejsme lepší než ti druzí **11:40** Zpravodajské Noeviny: 3. 1. 2019 **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Večeře u Slováka: Tři králové **14:35** Na křídlech andělů **15:00** Stíny barbarské noci **15:45** Terra Santa News: 2. 1. 2019 **16:10** BG Styl: Třebovický koláč 2017 [P] **16:35** Strání – obec pod Javorinú **16:55** Angola: Katecheta Paulino **17:25** Causa Carnivora **18:00** První křesťané: Křest Barbarů [P] **18:30** Sedmihlásky (5. díl): My tři králové, jdeme k vám **18:40** Muzikanti, hrajte **19:10** Světlo pro Evropu [P] **19:20** Stavitelé měst **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Nikdy není pozdě **20:00** Hlubinami vesmíru [P] **20:45** Mezi pražci (74. díl): Leden 2019 [P] **21:30** Živě s Noe: Týden v kostce [P] **22:35** Naděje pro Irák – Návraty domů **0:10** Noční univerzita: Dan Drápal – Proč se partnerským vztahům nedaří **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 6. 1. 2019

6:05 Klapka s ... (7. díl): Lubomírem Havrdou **7:05** Jak potkávat svět (66. díl): Se Slávkem Klecandrem a Romanem Dostálem **8:30** Víc než chrám: jednota různého **8:55** Řeckokatolický magazín **9:15** ARTBITR – Kulturní magazín (68. díl) **9:30** Večeře u Slováka: Tři králové **10:00** Mše svatá ze slavnosti Zjevení Páně z baziliky sv. Petra v Římě **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] **13:40** Hlubinami vesmíru **14:25** Muzikanti, hrajte [P] **15:00** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pojďte, vraťme se k Hospodinu **16:00** Živě s Noe: Týden v kostce **17:05** Dokonalá radost **17:25** Na větrné hůrce **17:50** Sedmihlásky (146. díl): Tulemy se [P] **17:55** Noeland (61. díl) **18:25** Hermie – obyčejná housenka **19:00** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet: Nejsme lepší než ti druzí **19:30** Exit 316 MISE: Po skalách duše [P] **20:00** Má vlast Praha-Žofín: J. J. Ryba: Česká mše vánoční „Hej mistře“ [P] **21:25** Bella **23:00** V souvislostech **23:20** Chlapi na hoře **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Liturgická čtení

Neděle 23. 12. – 4. neděle adventní

1. čt.: Mich 5,1-4a
 Ž 80(79),2ac+3b.15-16.18-19
 Odp.: 4 (Pane, Bože, obnov nás,
 rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.)
 2. čt.: Žid 10,5-10
 Ev.: Lk 1,39-45

Pondělí 24. 12. – ferie (ráno)

1. čt.: 2 Sam 7,1-5.8b-12.14a.16
 Ž 89(88),2-3.4-5.27+29
 Odp.: srov. 2a (O tvém milosrdenství,
 Hospodine, na věky budu zpívat.)
 Ev.: Lk 1,67-79

večer:

1. čt.: Iz 62,1-5
 Ž 89(88),4-5.16-17.27+29
 Odp.: 2a (Na věky chci zpívat
 o Hospodinových milostech.)
 2. čt.: Sk 13,16-17.22-25
 Ev.: Mt 1,1-15

v noci:

1. čt.: Iz 9,1-3.5-6
 Ž 96(95),1-2a.2b-3.11-12.13
 Odp.: Lk 2,11 (Dnes se nám narodil
 Spasitel, Kristus Pán.)
 2. čt.: Tit 2,11-14
 Ev.: Lk 2,1-14

za svítání:

1. čt.: Iz 62,11-12
 Ž 97(96),1+6.11-12
 Odp.: Světlo dnes zazáří nad námi,
 neboť se nám narodil Pán.
 2. čt.: Tit 3,4-7
 Ev.: Lk 2,15-20

Úterý 25. 12. – slavnost Narození Páně

1. čt.: Iz 52,7-10
 Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4.5-6
 Odp.: 3c (Uzřely všechny končiny země
 spásu našeho Boha.)
 2. čt.: Žid 1,1-6
 Ev.: Jan 1,1-18

Středa 26. 12. – svátek sv. Štěpána

1. čt.: Sk 6,8-10; 7,54-60
 Ž 31(30),3cd-4.6+8ab.16bc-17
 Odp.: 6a (Do tvých rukou, Hospodine,
 svěruji svého ducha.)
 Ev.: Mt 10,17-22

Čtvrtek 27. 12. – svátek sv. Jana

1. čt.: 1 Jan 1,1-4
 Ž 97(96),1-2.5-6.11-12
 Odp.: 12a (Radujte se, spravedliví,
 v Hospodinu!)
 Ev.: Jan 20,2-8

Pátek 28. 12. – svátek sv. Mladáček

1. čt.: 1 Jan 1,5-2,2
 Ž 124(123),2-3.4-5.7b-8
 Odp.: 7a (Naše duše vyvázla jako pták
 z pátčnickovy léčky.)
 Ev.: Mt 2,13-18

Sobota 29. 12. – připomínka sv. Tomáše Becketa

1. čt.: 1 Jan 2,3-11
 Ž 96(95),1-2a.2b-3.5b-6
 Odp.: 11a (Radujte se, nebesa,
 země!)
 Ev.: Lk 2,22-35

Programové tipy TV LUX od 24. 12. 2018 do 30. 12. 2018

Viac informácií na www.tvlux.sk

Pondelok 24. 12. o 21:30 hod.:

Svätá omša v noci Narodenia Pána

Priamy prenos z Vatikánu.

Utorok 25. 12. o 18:00 hod.:

Niečo (na)viac (dokument)

Príbeh autenticky odkrýva život mladej herečky, ktorá má o jeden chromozóm (na)viac. Bez patetických fráz a bez zjednodušovania vykresluje osobný príbeh Dorotky a jej rodiny a pomáha pochopiť, že ľudia ako ona dokážu byť pre nás prínosom.

Streda 26. 12. o 16:00 hod.: Chlieb z neba (film)

Na Štedrý deň nájdú dvaja bezdomovci na skládke malé dieťa. Berú ho do nemocnice, ale tam žiaden z lekárov dieťa nevidí. Československo sa zistí, že z nejakého dôvodu dieťa niektorí vidia, iní nie. Miroslav udalosť sa rýchlo šíri.

Štvrtok 27. 12. o 20:20 hod.:

Svätá Brigita Švédska 1/2 (film)

Prvé roky. Manželka. Matka. Mystička. Svätica. Vzor modlitby a lásky zo 14. storočia.

Piatok 28. 12. o 20:20 hod.:

Svätá Brigita Švédska 2/2 (film)

Do Ríma.

Sobota 29. 12. o 20:30 hod.:

Jozef z Nazaretu / Blízko pri Ježišovi (film)

Príbeh Jozefa, ktorý vychoval Božieho Syna.

Nedeľa 30. 12. o 10:30 hod.:

Svätá omša z Humenného

Priamy prenos.

V Praze se na svátek svatých Mladáček v pátek 28. prosince 2018 uskuteční SMÍRNÁ POUŤ ZA POTRACENÉ DĚTI, JEJICH RODIČE A LÉKAŘE. Začíná v 11 hodin v kostele u Pražského Jezulátka mší svatou, kterou bude sloužit biskup Mons. Václav Malý. **Program:** 11.00 hod. requiem za nenarozené děti u Pražského Jezulátka, oslavuje Mons. Václav Malý • 12.00 hod. pěší pouť přes Petřín • 12.45 hod. občerstvení v refektáři kláštera bratří kapucínů • 14.00 hod. modlitba v Loretě • 15.00 hod. modlitba u hrobu sv. Norberta na Strahově • 16.15 hod. modlitba za národ ve Svatováclavské kapli (pro vytrvalce). **Kontakt:** P. MUDr. Jiří Korda, tel. 725 797 561. **Internet:** modlitbyzanejmensi.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

22. – 29. PROSINCE 2018

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 12.		PO 24. 12.		ÚT 25. 12.		ST 26. 12.		ČT 27. 12.		PÁ 28. 12.		SO 29. 12.	
Antifona	122	131	122	131	154	167	1617	1832	1621	1836	1624	1840	154	167
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	122	131	122	131	154	167	1617	1833	1621	1837	1625	1840	154	167
Antifony	116	124	150	163	160	174	1618	1833	1621	1837	1625	1841	180	197
Žalmy	1137	1264	1152	1280	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914
Krátké čtení a zpěv	116	125	150	163	161	174	1618	1834	1622	1837	1625	1841	180	197
Antifona k Zach. kantiku	116	125	150	163	161	175	1619	1834	1622	1838	1626	1841	181	198
Prosby	117	125	150	163	161	175	1619	1834	1622	1838	1626	1842	181	198
Závěrečná modlitba	117	126	151	164	162	175	1619	1835	1623	1838	1626	1842	181	198
Modlitba během dne:														
Hymnus	123	133	123	133	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168
Antifony	124	133	124	133	156	169	156	169	156	169	156	169	156	169
Žalmy	1142	1269	1157	1286	162	176	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	118	126	151	164	164	178	1619	1835	1623	1839	1627	1843	182	199
Závěrečná modlitba	117	126	151	164	164	179	1619	1835	1623	1838	1626	1842	181	198
Nešpory:														
	SO 22. 12.													
Hymnus	121	130	121	130	157	170	153	180	153	180	153	180	153	166
Antifony	114	123	119	128	157	170	165	180	165	180	165	180	169	185
Žalmy	1133	1259	1146	1274	157	171	165	181	165	181	165	181	1649	1866
Kr. čtení a zpěv	115	123	119	128	159	172	167	183	176	192	177	194	179	185
Ant. ke kant. P. M.	145	158	149	162	159	173	168	183	176	193	178	194	179	185
Prosby	115	123	119	128	159	173	168	183	176	193	178	195	179	186
Záv. modlitba	117	126	117	126	160	174	168	184	177	194	178	195	180	189
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1238	1374	1238	1374

Pondelok 31. 12. o 23:30 hod.:

Rok korunuješ, Pane, svojou dobrotou

Ďakovná pobožnosť na záver kalendárneho roka z kaplnky TV LUX.

Utorok 1. 1. o 10:00 hod.: Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos na slávnosť Panny Márie, Bohorodičky.

Streda 2. 1. o 18:35 hod.:

Ježišove príbehy 2/2 (animovaný film)

Ježišove príbehy zachytávajú dve významné obdobia v jeho živote. V druhom diele sa zameriame na jeho život a službu pri Galilejskom jazere a dedinách blízko Nazareta. Deti sa môžu dozvedieť, ako si Ježiš vybral svojich učeníkov, ako uzdravoval chorých, ako nasýtil 5 000 ľudí a čo učí o Božom kráľovstve.

Štvrtok 3. 1. o 22:25 hod.:

Arménsko – Nebeský kútik (dokument)

Až keď uvidíme život, aký žijú ľudia v Arménsku, uvedomíme si, akí sme v našich geografických šírkach šťastní.

Piatok 4. 1. o 17:30 hod.:

Cesta do Betlehema (dokument)

Dva mesiace trvajúca cyklistická púť dobrodruhov zo severného Slovenska a kapucínskeho mnicha do stredného kolísky kresťanstva. Na ceste stretávajú množstvo fantastických ľudí...

Sobota 5. 1. o 20:30 hod.:

Filip Néri / Buďte dobrí, ak môžete 1/2 (film)

„Buďte dobrí, ak môžete,“ týmito slovami napomínal Filip Néri svojich mladých chovancov. Je patrónom mládeže a humoru. V roku 1622 ho pápež Gregor XV. vyhlásil za svätého.

Nedeľa 6. 1. o 10:30 hod.: Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos na slávnosť Zjavenia Pána.

PUZZLE BETLÉMA, 260-2028 dielků

Cena: 180-480 Kč

Objednávky: Římskokatolícká farnosť Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč
trebimartin@volny.cz • tel.: 728 133 220

Více na www.trebimartin.cz.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku Mgr. Petra Bahníka s názvem **UTAJENÉ PŘÍBĚHY ČESKÝCH DĚJIN**, která se bude konat **v úterý 8. ledna 2019 v 18 hodin** v sále 319, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

29. PROSINCE 2018 – 5. LEDNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 30. 12.		PO 31. 12.		ÚT 1. 1.		ST 2. 1.		ČT 3. 1.		PÁ 4. 1.		SO 5. 1.			
Antifona	170	186	154	167	193	211	1734	1953	154	167	154	167	154	167		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	171	187	154	167	193	212	1734	1953	154	167	154	167	154	167		
Antifony	171	187	188	206	195	213	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	813	914	813	914	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	172	188	188	206	195	213	1735	1954	208	228	211	232	215	236		
Antifona k Zach. kantiku	172	188	189	206	195	213	1275	1413	208	1415	212	232	215	236		
Prosby	172	188	189	207	195	214	1724	1943	209	228	212	232	215	236		
Závěrečná modlitba	173	189	190	207	196	214	1275	1414	209	1415	212	233	216	237		
Modlitba během dne:																
Hymnus	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168		
Antifony	173	189	156	169	156	169	156	169	156	169	156	169	156	169		
Žalmy	818	919	833	935	1265	1403	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	173	190	190	208	196	215	206	226	209	229	213	233	216	237		
Závěrečná modlitba	173	189	190	207	196	214	206	225	209	228	212	233	216	237		
Nešpory:																
SO 29. 12.																
Hymnus	153	166	153	166	191	209	197	216	1736	1955	153	166	153	166	229	251
Antifony	169	185	174	191	192	210	198	216	868	973	884	990	900	1008	230	252
Žalmy	1649	1866	1661	1878	1649	1866	1661	1878	868	973	884	990	901	1008	230	252
Kr. čtení a zpěv	169	185	175	191	192	210	199	217	1737	1956	210	231	214	234	231	254
Ant. ke kant. P. M.	170	185	175	191	192	210	199	217	1276	1414	211	1415	214	235	232	254
Prosby	170	186	175	192	193	211	199	217	1731	1950	211	231	214	235	232	254
Záv. modlitba	173	189	173	189	196	214	196	214	1275	1414	209	1415	212	233	234	257
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Nedeľa 30. 12. – sviatok Sväte rodiny

Ježiš, Marie a Josefa

1. čt.: Sir 3,3-7.14-17a

Ž 128(127),1-2.3.4-5

Odp.: 1 (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po jeho cestách.*)

2. čt.: Kol 3,12-21

Ev.: Lk 2,41-52

Pondělí 31. 12. – připomínka

sv. Silvestra I.

1. čt.: 1 Jan 2,18-21

Ž 96(95),1-2.11-12.13

Odp.: 11a (*Radujte se, nebesa, zajásej, země!*)

Ev.: Jan 1,1-18

večer:

1. čt.: Gn 1,14-18

nebo Nm 6,22-27

Ž 8,2a+4-5.6-7.8-9

Odp.: 2a (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!*)

2. čt.: 1 Kor 7,29-31

nebo Jak 4,13-15

Ev.: Mt 6,31-34

nebo Lk 12,35-40

Úterý 1. 1. – slavnost Matky Boží, Panny Marie

1. čt.: Nm 6,22-27

Ž 67(66),2-3.5.6+8

Odp.: 2a (*Bože, buď milostiv a žehnej nám!*)

2. čt.: Gal 4,4-7

Ev.: Lk 2,16-21

Streda 2. 1. – památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského

1. čt.: 1 Jan 2,22-28

Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4

Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

Ev.: Jan 1,19-28

Čtvrtek 3. 1. – nezavazná památka Nejsvětějšího Jména Ježíš

1. čt.: 1 Jan 2,29-3,6

Ž 98(97),1.3cd-4.5-6

Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

Ev.: Jan 1,29-34

Pátek 4. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 3,7-10

Ž 98(97),1.7-8.9

Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

Ev.: Jan 1,35-42

Sobota 5. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 3,11-21

Ž 100(99),1-2.3.4.5

Odp.: 1 (*Plešete Hospodinu, všechny země!*)

Ev.: Jan 1,43-51

PRO DĚTI - PÍSNÍČKY, ŘÍKADLA...

STUDÁNKO RUBÍNKO

Jiřina Rákosníková • Ilustrace Jan Kudláček • Příložené CD: Hradišťan - Jiří Pavlica

Písničky, říkadla a další perly lidové slovesnosti, včetně tradičních her nás provází jarem od prvních sněženek přes velikonocní svátky až po svátek sv. Jana. Kniha, bohatě ilustrovaná, obsahuje notové záznamy a hudební CD s nahrávkami skupiny Hradišťan.

*Vyšehrad, spol. s r. o.
Váz., 215x215 mm, 96 stran, 398 Kč*

HRAJEME SI U MAMINKY

Jiřina Rákosníková • Ilustrace Jan Kudláček • Příložené CD: Hradišťan - Jiří Pavlica

Předkládaná sbírka říkadel, popěvek, dětských her a rozpočítadel vychází z dlouholetých zkušeností autorky, které získala jako matka, babička a především jako pedagog. Kniha je doplněna metodickými pokyny a notovými zápisy, obsahuje hudební CD s nahrávkami skupiny Hradišťan.

*Vyšehrad, spol. s r. o. • Třetí vydání
Váz., 215x215 mm, 80 stran, 398 Kč*

ŽIVÁ VÍRA DNES

EUCHARISTIE - SMLOUVA NOVÁ A VĚČNÁ • SBORNÍK K I. NÁRODNÍMU EUCHARISTICKÉMU KONGRESU 2015

Sestavil Mons. Pavel Dokládál • Úvodní slovo Dominik kardinál Duka OP a Jan Vokál, biskup - delegát ČBK pro eucharistické kongresy

Národní eucharistický kongres 2015 se stal impulsem k prohloubení eucharistické úcty v naší zemi. K jeho průběhu (včetně slavnosti Těla a Krve Páně v červnu 2015) se slovem i obrazem vrací tato knižní publikace, jež je sborníkem přednášek významných českých teologů (Jaroslav Brož, Radek Tichý, Jiří Paďour, C. V. Pospíšil, Benedikt Mohelník, Prokop Brož, Jitka Jonová), které zazněly na Konferenci o Eucharistii v říj-

nu 2015 v Brně. Obrazová část knihy přibližuje zejména národní část eucharistického kongresu, která proběhla v Brně 16.-17. října 2015.

Martin Leschinger - FLÉTNÁ • Brož., 160x229 mm, 142 stran + 16 stran barevné obrazové přílohy, 165 Kč

UDÁLOSTI POHLEDEM VÍRY • ODPOVĚDI K OTÁZKÁM

Michal Altrichter • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

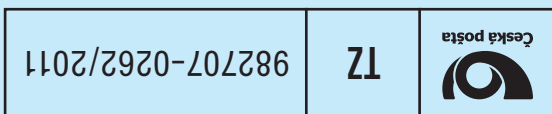
Text sleduje aktuální otázky a odpovědi k tématu víry: při kolísání i vděčném zakončení, jak je každodenní život přináší.

*Refugium Velehrad-Roma s.r.o.
Brož., 110x180 mm, 336 stran, 200 Kč*

Prodejní dobu o vánočních svátcích v prodejně na Dolním náměstí najdete na webových stránkách www.maticecm.cz. Zásilky budeme odesílat až do 21. 12. 2018. Ve dnech od 22. 12. 2018 do 13. 1. 2019 budou probíhat inventury, takže zboží začneme opět zasílat až 14. 1. 2019.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1